

SVENSKA SÄNDEBUDET NR 11-12 2011

Juletid

ORGAN FÖR
METODISTKYRKAN I SVERIGE
OCH Gemensam
Framtid

I JULÆTID 2011
ÅRGÅNG 143

UR INNEHÅLLET

- Tankar på vägen ... 4
- Julen förenad med korset ... 6
- Några vängåvor ... 8
- MKK-bilaga ... 9

UTBLICK

- MISSIONSBILAGA ... 15
- JUL- & NYÅRSHÄLSNINGAR ... 27

och en hel del annat läsvärt !

METODISTKYRKAN I SVERIGE
Danska vägen 20, 412 66 Göteborg
Telefon: 031 - 733 78 40
E-post: info@metodistkyrkan.se
Hemsida: www.metodistkyrkan.se

GEMENSAM FRAMTID
Box 14038
167 14 Bromma
E-post: info@gemensamframtid.se
Hemsida: www.gemensamframtid.se
Besöksadress: Ekumeniska centret
Gustavlundsvägen 18, Alviks torg, Bromma

SVENSKA SÄNDEBUDET
Redaktör & ansv utg: Tomas Boström
Grafisk form: Konkarongen AB
E-post: sandebudet@metodistkyrkan.se

ANNONS OCH PRENUMERATION (Adress: se ovan)

ANNONSPRIS
Annonssida: 5:-/mm, Textsida: 6:-/mm

PRENUMERATION
Helår: 300:-, Halvår: 170:-, Ungdomspris: 150:-
Lösnummer: 30:- (plus porto)

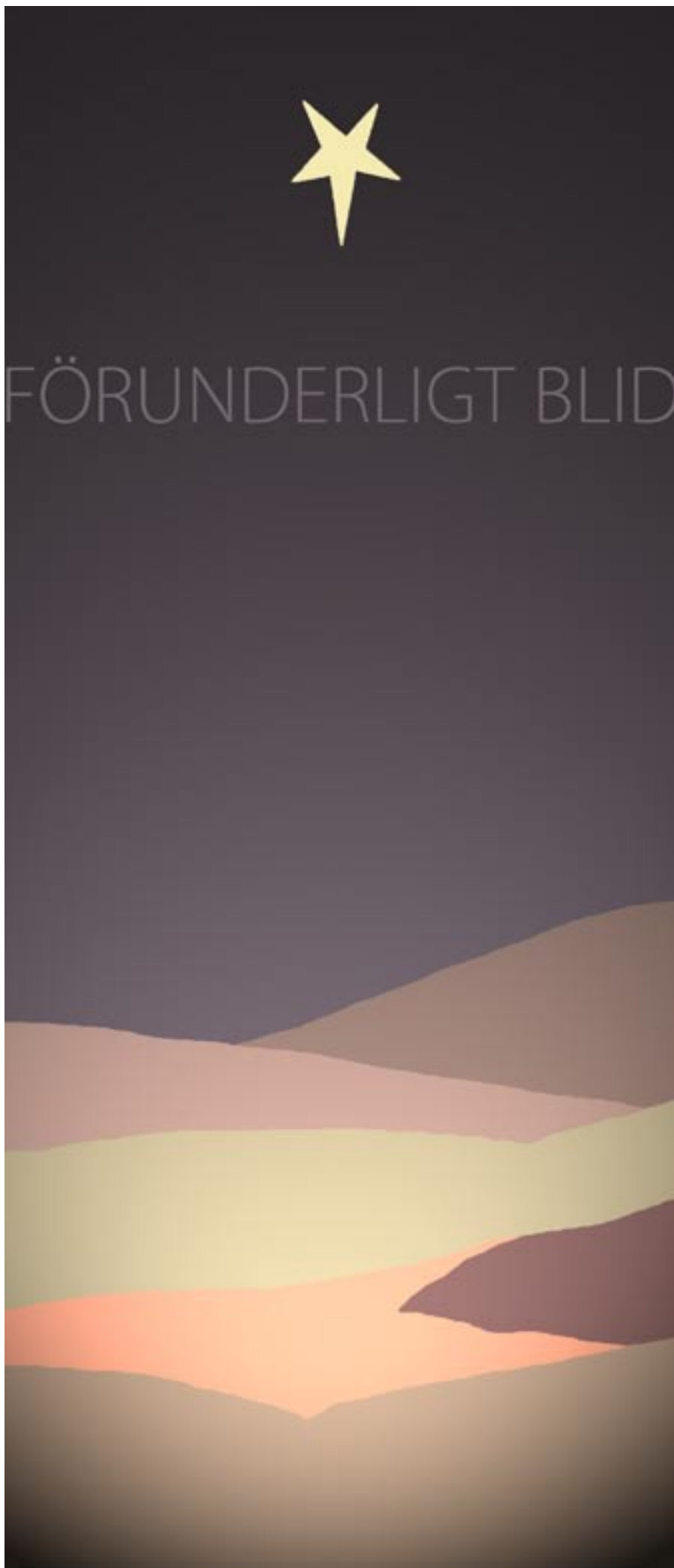
FÖRLAGET SANCTUS
Postgiro: 46 16 - 9
Bankgiro: 821 8521

ISSN 1403-2457
Tryckeri: Godrings Tryckeri AB, Visby 2010

SvS nr 1/2 2012 kommer ut den 27 februari.
Manusstopp: 13/2

Om ej annat anges står redaktören (eller okänd) för
text och foto.

www.metodistkyrkan.se

RESAN TILL LANDET NU

Om det hade hänt förr i världen skulle de säkert vara tre vise män. Eller tre konungar. Men tiderna förändras. Idag är det inte bara karlar som är på väg. De tre stjärntydarna färdas – inte i första hand mot en gemensam framtid – mot livet som väntar nu.

I ngen av dem visste egentligen vad som väntade dem eller vart de var på väg. Under många år hade de ändå förberett resan. Så kom den stora uppenbarelsen och iväg bar det. Noga hade de förberett vad de skulle bära med sig till detta nya Nu. I alla fall två av dem. Lite hemlighetsfulla var de nog när gåvorna kom på tal, men mer och mer kom deras resa att bära med sig avslöjanden.

– Jo, jag kan gott avslöja det, sa den förste. Min present är troligen ingen överraskning. Inte heller någon prydnadssak. Det är ett rejält nyttoföremål som Nu sannerligen kommer att ha användning av. Varje dag.

– Du har tydligt tänkt till, sa den andra.

– Jo, log Ettan lite stolt.

– Låt höra!

– Jag bär med mig ... Tro.

Det blev tyst en stund i resällskapet. Ettan visste inte om det krävdes någon förklaring eller om det var alldeles uppenbart varför. Förklaringen kom i alla fall. Den blev ganska lång och ingående och de andra två förstod att det var en generös gåva som man kunde tolka i princip hur som helst. Användbar var den säkert också. Ettan kände sig tillfreds med sitt val av gåva. Nu kunde Nu stå på säker grund.

Resan fortsatte under tystnad. De tre resenäerna begrundade trons gåva.

– Min lilla gåva passar ganska bra ihop med din faktiskt, bröt Tvåan tystnaden med.

Ordet "lilla" slank med i all anspråkslöshet, väl medveten att Tro var svårt att trumfa.

– Jag har tagit med mig ... Tradition.

Ettan nickade lika förstående som bekräftande.

– Tro och Tradition är som gaffel och kniv. Eller som kamel och sadel. Eller som fot i en sandal.

– Hand i handske, rättade Tvåan och gav en lång och initierad förklaring till varför Tradition var en så passande gåva.

Medan det funderades kring frågan varför bakgrund och historia är så oerhört viktigt när man inte riktigt är säker på vägens mål gick resan ändå vidare. Nu närmade sig alltmedan Tro och Tradition låg snyggt inslagna i packningen. Bara en doft från presenterna sipprade ut i deras resonemang.

Den tredje resenären hade varit tyst länge. När de två första nu avslöjat sina hemligheter sattes det mer och mer press på Trean. Alla förslag på tänkbara gåvor besvarades med en nästan provocerande tystnad.

Snart stannade stjärnan över ett barn i all ödmjuk utsatthet. Stjärntydarna knäböjde vid det nya livet.

Ettan fyllde sina händer med Tro och överräckte gåvan till barnet.

– Med denna Tro kan du förflytta berg, göra det trasiga helt och förändra världen.

Tvåan fyllde händerna med Tradition. Högtidligt lämnades gåvan.

– Med denna Tradition kan du stå säker när det stormar, känna ett tidlöst släktskap med historien, inspireras av generationers kamp och segrar.

Trean stack ner sina händer i sin rensel. Upp kom de lika tomma som de stacks ner. Händerna sträcktes mot det lilla barnet. Efter en tillåtande nick från föräldrarna lyftes barnet upp, fyllde de tomma händerna med liv och förvandlade allt till en omfamning.

– Trygghet, viskade Trean till sina två medresenärer.

Famnens närhet behövde ingen ytterligare förklaring. Livet var framme vid Nu.

På resan tillbaka samtalade de tre om trions treeniga triumf. Tro, Tradition och Trygghet – dessa tre. Och störst bland dem var ...

Här var de inte riktigt ense, men de kunde enas om att tillsammans blev deras tre gåvor en helig helhet – den allra, allra, allra största. Det var de överens om.

Tomas Boström

ETT LIV I SVARTVITT

Ena dagen fotograferar Jan Grarup död och ödeläggelse i någon av världens brännpunkter. Nästa dag brer han smörgåsar till sina barn på Østerbro. Mitt i kontrasterna försöker han hitta en mening.

Det var en dag i Sudan. En liten familj på flykt har kommit till en by. I desperation dricker deras lille tvååriga son ur en brunn innan föräldrarna hinner stoppa honom. Vattnet är giftigt och pojken insjuknar och dör. Modern sitter på marken och gråter med sin döde son i famnen. Fadern tar barnet och – enligt muslimsk tradition, tvättar han det. När detta är gjort begravs sonen. I samma stund ringer Jan Grarups exustru på mobiltelefonen och berättar upphetsat i fem minuter om en konflikt på deras sons dagis. Till slut frågar hon: Vad har du lovat?

Vi lever i en värld av kontraster. Även om en konflikt på dagis kan verka obetydlig i ett större perspektiv är den viktig där livet tränger sig på. Vi ska ju också leva där som vi är.

Jesus ber en bön för sina efterföljare och för sina efterföljares efterföljare – Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.

Det är goda ord för oss som tryggt tänder adventsljuset och njuter av att fira jul. Men Jan Grarup har med sin kamera också fångat en kvinna som knäböjer i en tom kyrka i Port au Prince på Haiti efter det stora jordskalvet. I den stunden ljuder bönen märkligt meningslös och utan kraft. Nästan som ett hån mot en troende kvinna som i likhet med alla andra inte var immun mot smärta och död. Världens fattigaste samhälle drabbades av jordbävningen. Finns det någon ondska värre än denna? Finns det någon annan slags ondska vi behöver bli beskyddade mot?

Svaret är Ja.

Det finns en ondska som får oss att bara se oss själva. En ondska som får oss att betrakta andra som objekt och verktyg till att förverkliga våra egna mål och behov. Det är den ondska som gör oss likgiltiga och kallt beräknande. Den ondskan gör människan omänsklig. Den frestar oss hela tiden. Den ondskan måste vi bevaras för.

Den tyske prästen och teologen Dietrich Bonhoeffer, som dog i koncentrationsläger under andra världskriget, var känd bland sina medfångar för sin positiva attityd, sin vänlighet gentemot väktarna och för att lyckas bevara sin mänskliga värdighet trots omständigheternas förnedring. Han förstod att andra uppfattade honom på det sättet, men själv såg han sig full av vrede över orättfärdigheten och förnedringen, full av frihetslängtan, full av drömmar efter blomster och fågelsång. "Vem är jag?" frågade han sig. "Det är den enda fråga som förföljer mig." Hans slutledning är denna: "Vem jag än är – du vet det, Gud – Jag är din".

Verkligheten är ett liv i svartvitt. Vi lever mellan kontrasterna och vi blir varken isolerade från smärtan eller immuna mot lidandet. Här lever vi – verkligt och ansvarsfullt.

Jag hoppas att bönen bär och att vi blir bevarade för det onda och minns vem vi är.

Christian Alsted

Jesu födelse

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: ”Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.”

Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

De österländska stjärntydarna

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade: ”Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.” När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom. Han samlade alla folkets överstepräster och skriftlärda och frågade dem var Messias skulle födas. De svarade: ”I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten: Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.”

Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig. Sedan skickade han dem till Betlehem. ”Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet”, sade han, ”och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.”

Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var.

När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra...

Julen förenad med korset

*En Julbeträktelse av C O P Lindström
publicerad i Svenska Sändebudets julnummer 1904*

Idet strålande stjärnljuset över krubban fanns en skugga – skuggan av korset. Stjärnan från Betlehem upplyste vägen för den kommande Frälsaren, som skulle bereda frälsning åt världen genom att gjuta sitt blod, vilken handling vara den sista och förnämsta av det offer, som började i fattigdom, i en krubba bland hö och strå.

Det är omöjligt att tänka på Kristus-barnet i Betlehem utan att på samma gång tänka på den på Golgata lidande Frälsarens smärtor och kval. Kristus-barnet kan icke skiljas från korset; de båda hör tillsammans. Skuggan av korset visade sin svaga kontur bland stjärnornas strålgans och framträdde därefter allt mera tydligt ända till den dag, då härlighetens herre av ogudaktiga människor naglades vid detsamma.

”Men varför förena en så dystert bild med julens fröjder?” säger någon. ”Varför beröva oss de glädjens blomster, med vilka vi i juletid pryda oss, och på detta sätt rikta vår uppmärksamhet på det grova, blodsbestänkta korset? Låt oss i stället ha julfröjd, sjunga jul-sånger och med ostörd glädje hälsa den stora högtidens ankomst. Ty den är förvisso glädjens och sångens tid!”

Ja, visst är den det. Men även korset skänker glädje. När vi omfatta detsamma blir vi i sannaste mening förenade med honom som låg i krubban i Betlehem.

Korset säger icke till Kristi efterföljare: ”På mig har er frälsare lidit, blött och dött för er skull, på det att ni skall slippa att bära något kors, fälla några tårar, erfara några lidanden, gjuta ert hjärteblod eller få era kroppar sönderslitna.” Nej, fast hellre säger det så: ”Om ni vill räknas värdiga att med honom dela den himmelska glädjen; om ni vill bli övervinnare, måste ni taga upp korset.”

Bekräftande detta, hör vi den lidande gudasonen säga: ”Om någon vill efterfölja mig, skall han förneka sig själv, ta sitt kors på sig och följa mig.”

Låt oss blicka tillbaka till den tid då skuggan av detta kors föll på älskande och ädelsinnade män och kvinnor. Dessa martyrer förstod korsets innebörd. Men martyrskapet genom eld och blod är icke det enda slag av kors som, för Jesu skull, måste tagas upp. Kristus reser upp kors även i vår väg, och vi kan ej vända oss bort för att undgå dem utan att på samma gång vända oss från honom. Det kan finnas ett långsamt hjärtemartyrskap, mera smärtsamt än eldens. I en eller annan form möter detta varje människa. Det måste tagas upp om ej själen skall bli skild från honom som för alla tider gjort julen till en glädjens högtid framför alla andra högtider.

Men vår sköna julhögtid är även i andra hänseenden förenad med korset. Under alla tidsåldrar har det mänskliga hjärtat genom någon gåva sökt finna uttryck för sin välvilja. Markens okonstlade herdar utdelade gåvor åt den trötte resande, åt främlingen inom deras portar, åt vännen från fjärran land, åt sina söner och döttrar. Så gjorde ock älskanden åt sin trolovade, husbonden åt sina tjänare och slavar, folket åt sina präster samt tiende av allt de ägde åt sin Gud.

Detta behov, denna själens hyllning, finner sitt ideal i den gudomliga gåvan – gåvan av Guds enfödde son. ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son.” Allt sedan denna glädjefulla dag, ”då morgonstjärnorna tillsammans lovade Gud”, har människorna givit varandra gåvor, större och mindre, därmed uttryckande sin kärlek och välvilja.

Det är Guds gåva till världen som manar individerna att utdela gåvor åt varandra. Det är Guds stora julgåva, Herren Jesus Kristus, som igångsatt de ädla och storartade välgörenhetsföretag vår värld har att uppvisa. Från korset utgår den väldiga kärleksström vars mäktiga pulsslåg erfaras i varje åder av vårt samhällsliv.

Under det de glada julhymnerna smeker vårt öra när det ljuder: ”Ära vare Gud i höjden, frid på jorden, till

människorna ett gott behag!” hur skall vi giva så att det kan sägas att vi vandra i hans fotspår? Skall vi giva blott åt våra anhöriga, åt dem vi älska, åt dem som vänta att erhålla av oss, åt dessa storartade välgörenhetsinrättningar som i gengäld kunna prisa oss och förhärliga våra namn? Må hellre envar, som i sin egen själ mottagit den gudomliga gåvan, fråga sig själv: ”Vad kan jag i år giva min fattige granne? Med vilken gåva kan jag glädja den lidande eller den som är hemfallen åt elände och nöd?” O, låt oss söka att göra vad vi kunna för något av de många hem i vilka sorgen är gäst och från vilka glädjen flyktat sin kos.

Ack, över huru många sorgens boningar uppgår icke julmorgonen med dess glädje och fröjd. Men glädjen i andra hem gör blott sorgen så mycket djupare hos dessa. Utanför dörren till ett annat hem står den bleka nöden, eller har kanhända synd och brott krossat en hustrus eller moders hjärta. I ännu ett annat hem har mannen och fadern dignat under de alltför tunga bördorna. Han kan ej uthärda längre, plikterna äro för krävande, för maktpåliggande.

Nåväl, julhögtiden innebär kärlek och uppmanar därtill. Kristus kom för att åt nödställda, olyckliga människor meddela gudomligt deltagande, gudomlig tröst. Den som blivit delaktig av hans sinne skyndar ut i samma ärende. Han som åt de ”sörjande i Sion avsett glädjens olja i stället för sorg” låter, genom sina barns händer, utdela sina kungliga gåvor. Som ersättning därför ger han dem – dig och mig – denna härliga försäkran: ”Vad ni gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig”.

Låt oss sålunda, så långt det är oss möjligt, under denna högtid och allt framgent träda i hans fotspår, som var och är Guds stora julgåva till en olycklig och behövande mänsklighet. Vi skall därigenom själva bereda en välsignad och fröjdefull jul!

Att bläddra i och läsa gamla Sändebud är lika utmanande som lärorikt.

I julnumren från början av förra seklet drabbas man av det sociala patos som präglade kyrkan och församlingarnas verksamhet då. Det är stödkonserter, insamlingar, gatuaktioner och ansvarstagande sida upp och sida ner.

Här frågas det sällan vad julen ger. Frågan som ställs är "Vad kan du och jag ge och göra?".

I Juletid 2011 – en annan tid – ställde den frågan till några av Metodistkyrkans (fd) pastorer som idag verkar i andra sammanhang.

SUSANN STRANG

Torslanda. Man, tre barn, tre barnbarn och två bonusbarn.

Hon kommer att fira julen med familjen.

Annars arbetar Susann som lektor vid institutionen för Vårdvetenskap och hälsa på Göteborgs Universitet.

"Eftersom Jesus inte finns här kroppslig på jorden och behöver inga värmande kläder eller julgröt, skulle jag istället ge en gåva till Stadsmissionen som arbetar för utsatta människor. Det tror jag att Jesus skulle gilla."

HANS STIGZELIUS

Knivsta.

Hustru Iris, tre barn och barnbarn.

Julen kommer att firas med många gudstjänster och förrättningar, samt familjen samlad. Intensivt och härligt, hoppas Hans.

Hans arbetar som präst i Knivsta församling och har bl a ansvar Alsike kloster.

"Gåvan jag skulle vilja ge är att flera barn – så många som möjligt – skulle kunna finna ett hem att bo i, vuxna som förmedlar kärlek och en tro på att vi människor är de händer och hjärtan som tydligast kan förmedla Guds omsorg till varandra. 'Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn tar emot mig'"

TORMOD FLATEBØ

Sundsvall. Gift med Marie. Fyra barn. Julen firas med familjen, barnen och ett nyttillkommet barnbarn.

Tormod är pastor i församlingen Bibelcentret.

"Om det gick att göra till ett paket, skulle jag vilja ge Jesus mitt hjärtas kärlek."

YLVA EKLUND

Aneby.

Ylva firar jul i kyrkan och med sin familj.

Hon arbetar som präst i Svenska kyrkan i Aneby.

"Till Jesusbarnet vill jag ge sagoläsningssbiljetter som är sagoläsningstid med barnet. (När Jesus har blivit lite större!) Tid att vara tillsammans, att vara nära, är det viktigaste vi kan ge till varandra. Dessutom är högläsning utvecklande för barn."

TOMAS SÖDERHJELM

Åtorp. Gift med Eva, dottern Anna.

Julen firas, som alltid, i blandning av jobb och hem.

Tomas är komminister i Adolfsbergs, Mosjö och Täby pastorat med ansvar för barn/familj/ungdom/konfirmand.

"Inför tidens slut och Herrens återkomst i härlighet; inför den dag då tårar skall torkas och ondskan smälta bort; under den tid vi ännu får av idel nåd och barmhärtighet; så är det nyfödda Jesusbarnet en vacker glansbild i vårt svunna familjealbum; inkarnationens verklighet är så mycket större än alla eventuella gåvor någonsin skulle kunna uttrycka; allt som finns är stumhet och stillhet under änglasångens tysta glans."

MARKUS VON MARTENS

Helsingborg. Gift med Eva. Julen firas

hemma med stor familj och Viktor Rydbergs "Tomten". Julaftonen avslutas i Frillestads gamla kyrka där Markus leder midnattsmässan.

Markus är kyrkoherde i Kropps församling och är chef över 24 anställda medarbetare, varav 4 präster.

"Jag skulle vilja bära fram mina fem barnbarn – alla pojkar! – och be Jesusbarnet välsigna dem, beskydda dem och ge dem en framtid genomsyrad av kärlek, meningsfullhet och hopp!"

OVE FOSSE

Billdal. Gift med Birgitta, en dotter och tre barnbarn i närheten.

Ove kommer att fira jul i familj och församling.

Han tjänstgör "på övertid" som präst i Marstrand och Lycke församling. Dessutom föreläser han ibland.

"Helst av allt skulle jag vilja säga att jag vill ge mig själv till Jesus. Helt och hållet. Men jag vet av erfarenhet att det brukar innebära en del förbehåll."

METODISTKYRKANS KVINNOR

Tänd ett ljus...

Du har säkert precis, som många andra, tändt ljus såhär i juletid. Du kanske hör till dem som tänder ljus annars också – det gör jag. Varför gör vi det?

J o, ljuset lyser upp det vintermörker vi har just nu. Ljuset ger värme och sprider ett varmt sken. Vid många middagar är det en självklarhet att ha levande ljus på bordet. Det symboliserar något levande. Vid våra gudstjänster tänder vi ljus på altaret. Ljuset har helt enkelt en magisk kraft. Det är precis som att ljusets sken och kraft hjälper oss – att fira gudstjänst, att nå närmare Gud, att ta saker mera högtidligt och att låta stillheten och friden vara närvarande.

Ett fel använt ljus kan vara förödande! Dess kraft kan genom eldens låga skapa sorg och elände. Ljuset blir då något farligt och ont. Det är också orsaken till att man inte får lämna ljus brinnande när man går från ett rum eller lämnar en plats. Utan mänsklig närvaro kan ett levande ljus bli farligt och rent av ont. Det kan starta en förödande brand. Såhär års är det påtagligt att det sker en ökning av bränder i våra bostäder.

Kan man jämföra ett ljus med en människa? Jag tycker det. Visst är det underbart att träffa människor med en klart lysande "låga". Människor som möter din blick med en öppenhet, ärlighet och fasthet. Människor som tittar dig i ögonen så du tydligt kan se vem det är du möter. Människor som sprider en värme genom sitt sätt att vara.

Men precis som med ett levande ljus kan en människa vara "farlig".

Var finns du någonstans? Var vill du vara? Gud vill hjälpa dig vara en levande, ljusspridande människa – en människa som får sprida lite av det gudomliga skenet här i den kalla hårda världen.

"Det är bättre att tända ett ljus ... än att förbanna mörkret."

... och låt det brinna. Låt aldrig hoppet försvinna. Det är mörkt nu, men det blir ljusare igen.

*En fridfull och välsignad jul
och nyårsbelg med många levande ljus
önskas dig av Metodistkyrkans kvinnor.*

Alice Margareta Cooper

Metodistkyrkans
Kvinnoförbund
MKK

Plusgiro 7 56 73 – 4

Ordförande
Alice Margareta Cooper,
Västra Annekärrsvägen 13,
443 72 Gråbo
alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

Gränslös gemenskap – MÖJLIGHET ELLER UTOPI

En värld utan gränser är det en möjlighet?

Under Globala veckan blev det en verklighet för några timmar i Östersund då ett stort antal kvinnor, och några män, samlades till en öppen gemenskap i Metodistkyrkan.

Sedan länge har Metodistkyrkan i Östersund haft en återkommande gemenskap av speciellt slag. En gång i månaden bjuder man in till gemenskap i form av internationell matlagning. Träffarna brukar vara välbesökta. I samband med Kyrkornas Globala vecka beslöt man att tidigarelägga träffen och annonserade om den i stadens ekumeniska program.

Begivenheten startade under eftermiddagen då kvinnorna fick välja olika grupper. Där fanns grupper med rätter från olika länder, grupp för dessert, grupp för dukning. Det övergripande ansvaret för såväl organisering som för de redan gjorda inköpen hade Ulla-Gun Ångman. Det var fascinerande att se den glädje och inspiration som vidtog i de olika arbetsgrupperna – lök hackades, grönsaker sköljdes och skalades, kycklingbitar bryntes, sås kryddades, reddes och smakades av. Själv hamnade jag i dessertgruppen där vår uppgift var att göra en lækker fruktsallad. Under arbetet hade jag förmånen att få samtala med en kvinna från Afghanistan allt medan vi skalade och skar olika frukter i små aptitliga bitar. Förutom från Afghanistan var kvinnornas ursprungsländer av stor variation. Ghana, Irak, Eritrea, Thailand, Kongo och naturligtvis Sverige fanns företrädna.

Foto: Andreas Kjernald

Vilken fest!

En grön träkyrka med vita fönsterkarmar på hörnet av Södra Ringgatan och Gustav Adolfsgatan. Metodistkyrkan i Alingsås. Den här kvällen var fönstren vackert upplysta och folk började fylla församlingssalen. Det var MKK:s adventsfest.

Klockan 17 var det dags för gästerna att komma till de dukade borden i församlingssalen. Några hade anmält sig innan, men många kom utan att vara anmälda. Platserna runt borden fylldes snabbt av förväntansfulla östersundsbor, både sådana som brukar gå till Metodistkyrkan och sådana som verkade vara där för första gången.

När vi blickade över all mat såg det ut att vara alldeles för mycket. Det skulle dock visa sig att det snarare var tvärtom ... Snabbare än man kunde ana var all mat uppäten och samtliga fat länsade.

Efter dessert, kaffe och te var det dags för bildvisning från den gränsöverskridande resa som undertecknad gjorde till Mocambique i augusti. Det var extra trevligt att ha Ulla-Gun Ångman och Bengt Korswing i publiken eftersom det fanns en hel del bilder från deras "hemtrakter". Mocambique är ju som ett andra hemland för dem. Kvällen avslutades med att man sjöng psalmen "Oändlig nåd mig Herren gav...".

Det arbete som sker bland kvinnor med olika bakgrund och från olika länder är verkligen ett gränsöverskridande projekt. Det gick mycket lätt att se och uppleva att det inte fanns några gränser mellan oss under de timmar vi var tillsammans.

En förhoppning är att alla de spännande recept som provas och den delvis mycket exotiska maten som äts ska hamna i en kokbok med "Recept från det internationella Östersund". Det är något att se fram emot och kanske ta upp förhandsbeställningar på. Det gränslösa projektet i Östersund bedrivs i Bildas regi. Ett projekt som gärna kunde finnas på flera platser i landet.

MKK önskar Guds rika välsignelse för det arbete som sker bland kvinnorna i Östersund.

*Alice Margareta Cooper
Foto: Lennart Åkerblom*

Foto: Andreas Kjernald

Många hade hörsammat inbjudan och församlingssalen fylldes av förväntansfulla MKK medlemmar och vänner. Ingela Hallgren svarade för inledningen och utgick från Jesusorden "Jag är världens ljus". Åhörarna undfågnades med sång, musik och diktläsning samt goda smörgåsar och kakor.

Lotterier och paketauktionen inbringade 8.200 kronor som oavkortat gick till barnhemmet i Mosambique

MKK:s ordförande, Ingrid Olsson, som varit en entusiastisk ordförande i 18 år avtackades. Detta var Ingrids sista möte som ordförande i Alingsås och det kändes vemodigt. Ingrid och hennes Sven flyttar nu från Alingsås och åter till sin hemstad. De lämnar båda ett stort tomrum efter sig i Alingsås, men vi gratulerar Limhamns församling som får ett par duktiga medarbetare och vi önskar dem båda Guds Välsignelse i deras nya uppgifter.

Församlingens pastor, Andreas Kjernald, avslutade kvällen med bön. Vi som varit med gladdes åt den festliga kvällen och att vi kan skicka en hälsning till barnhemmet i Mosambique.

Ingegerd Karlsson och Maria Uggla informerade och inspirerade i Vetlanda.

KVINNOJOUR i fokus på frukost

Ingegerd Karlsson och Maria Uggla medverkade vid Kvinnofrukosten i Metodistkyrkan, Vetlanda, lördagen den 15 oktober. Samlingen var välbesökt och inleddes med frukost i MKU-gården, därefter fortsatte den i kyrksalen.

Vivianne Svensson hälsade alla välkomna. Maria Uggla inledde med sångerna "Jag vill leva nära" av Ingemar Olsson och "Den ser Gud" av Börge Ring. Ingegerd Karlsson, från Kvinnojouren Linnéorna, berättade om den verksamhet de bedriver i Vetlanda och Sävsjö. Innan Linnéorna startade hade man haft en studiecirkel hösten 1987. I februari 1988 fick man sin första lägenhet som man möblerade. Då startade verksamheten. Här får utsatta kvinnor och barn bo en kortare tid. Här får de hjälp med saker de inte orkar med.

Kvinnojouren Linnéorna är en ideell förening, som är partipolitiskt

och religiöst obunden. De som arbetar i Linnéorna är kvinnor i olika åldrar och yrken. De arbetar helt på ideell basis och någon har alltid jour och kan nås dygnet runt. Linnéorna arbetar alltid två och två och Ingegerd framhöll att det behövs fler kvinnor som kan ställa upp.

Deras främsta uppgift är att vara medsyster, inte expert, och ställa upp för den som blivit utsatt för fysiskt eller psykiskt våld, eller blivit hotad och behöver stöd av någon.

Många frågor som ställdes av deltagarna fick Ingegerd besvara denna förmiddag.

Maria Uggla avslutade med sångerna "Vårt sår" av Ingemar Johansson och "Dunkel tid av höst" av Lisa Hedström.

Vivianne Svensson tackade de medverkande och meddelade att nästa Kvinnofrukost blir den 24 mars 2012. Då gästas vi av Sanna Mansouri. Hon är pastor i Svenska Missionskyrkan, född i Iran där hon arbetat som polis med kaptens grad.

Anna-Lena Axelsson

NOTISER

CENTRUMTRÄFFEN

i Källered startar vårens verksamhet måndagen den 9 januari 2012 då Jonas Johansson kåserar. PA Sahlberg är gäst den 23 januari och den 6 februari är temat "Två miljoner kvinnor kan inte ha fel" Alice Margareta Cooper talar över temat.

– Vårens höjdpunkt blir nog den 20 februari, säger Ingrid Eismark, föreningens ordförande. Då kommer Fritz Hilliges och temat lyder "Om detta må ni berätta." Det blir en personlig berättelse om judeföljelserna i Nazityskland.

BESÖK I LIMHAMN

Trivselkvällen i november hade rubriken "Från mörker till ljus". Vår välbekanta Elise Lindqvist var gäst. Samlingen började i församlingssalen, som visade sig inte rymma den tillströmmande skaran av intresserade åhörare. Det hela fick flyttas in i kyrksalen där ett 80-tal ivrigt lyssnande människor fick ta del av Elises gripande livshistoria.

– Det är första gången vi samlat en så stor skara, hälsar Eva Vass, föreningens ordförande.

Nästa trivselkväll arrangeras första tisdagen i februari. Då heter den inbjudna gästen Elisabeth Sandlund. Hon talar över ämnet "Drabbad av det oväntade".

Trivselkvällen börjar kl. 18.30. Då är alla välkomna till en intressant kväll i gemenskapens tecken.

JULKLAPPAR

Om du hör till dem som vill ge bort en julklapp till någon som du tycker har allt hon eller han behöver – har du tänkt på att de troligen skulle uppskatta en gris?

En riktig julgris ... vore inte det den perfekta presenten?

MKK hjälper dig gärna att ordna detta. Vi kan också skicka ett kort på en lämplig gris som du då kan lägga i ett kuvert och överlämna. För du vet väl om att det behövs grisar i missionsprojektet i Cambine, Mocambique?

VÄDJAN 1

Vi vill vädja till alla som vill stödja MKKs arbete, betala in insamlade pengar för distribution till missionsprojekt eller betala in medlemsavgifter att använda:

PLUSGIRO 7 56 73 – 4

KASSÖREN INFORMERAR

Om någon betalat över bankgiro kan vi tyvärr inte se det i styrelsen. Därför ber vi Er att, om möjligt, sända oss en kopia på inbetalningen. Då kan vi redovisa den i Sändebudet.

Vi i styrelsen har försökt att vi även skulle kunna se inbetalningarna på bankgirot, men får tyvärr ingen rätsida på det. Mycket tråkigt!

Skicka kopior till:

Margareta Ringdahl
Rostvingegatan 4
218 33 BUNKEFLOSTRAND

VÄDJAN 2

Finns det någon som kan avvara ett exemplar av följande bok utgiven 1933 på NBA:

J.A. Persson "Vardagsliv och högtidsstunder i Inhambane"

Ta då kontakt med MKKs ordförande.

UPPROP

Vi vill be de olika MKK-föreningarna att skriva om aktiviteter som man planerar. Vi ser också gärna att man skriver om arrangemang

man haft. Det behöver inte vara långa skrivelser utan ett kort referat räcker. Tänk på att det ni skriver kan vara en inspiration för andra och samtidigt ett tips om programpunkter som kan upprepas på olika håll i landet.

Om ni inte själva vill skriva kan ni väl i alla fall skicka in era program så ska vi i redaktionen försöka skriva något – en påminnelse om vad som kommer att hända på respektive ort.

MKKs Vårkonferens 2012

27 - 29 april 2012 på Framnäs

”Edens lustgård - min örtagård”

Jordnära dagar med örtodling
Bibelstudium kring örter och växter.
Tillverkning av granbarrsirap.
Sång - musik - gemenskap

Medverkande:

Teol. kand. Malena Hellman,
Anna och Björn Boman Hald
(värdparet på Framnäs)
MKKs herrgrupp är kockar!

Pris 500:- i dubbelrum
inkl helpension.

Tillägg per enhet för enkelrum,
resp.dusch och resp. wc.
Tag med Bibel, egna lakan och
handdukar. Kläder för utebruk.
Små glasburkar för siraps-
framställning.

Start fredag kl. 18.00
med måltid och gemenskap.
Avslutning med gudstjänst
och lunch på söndag.

Begränsat antal platser.
Meddela om särskild kost önskas.
Anmälan som är bindande sändes
omgående till:
alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

Välkomna!

Dags att nominera

ÅRETS METODISTKVINNA 2012

Det är hög tid att lämna in förslag för 2012 års metodistkvinna.
Sista dag är 20 januari 2012.
Utmärkelsen delas ut i samband med årsmötet som hålls i Tranås.

Förra året var det omöjligt att skilja på två av förslagen.
Det innebar att vi hade två metodistkvinnor att fira
i samband med årsmötet i Trollhättan.

Vi vill påminna om att det inte går att nominera några pastorer.
Vi ser gärna att du ger en tydlig motivering för den kvinna du föreslår.

Välkommen med dina förslag!

Alice Margareta Cooper

Glöm inte heller MKKs
plusgironummer 756 73 - 4

REDOVISNING METODISTKYRKANS KVINNOR

Inkommit på plusgirot okt-nov 2011

Gåva till Litauen från Tranås MKK	1.110,-
Gåva till Barnh.i Mocambique från Alingsås MKK	8.226,80
Gåva till Mocambique från MKK Limhamn	2.400,-
Totalt kronor	11.736,80

ORDFÖRANDE & REDAKTÖR
Alice Margareta Cooper
Västra Annekärrsvägen 13
443 72 Gråbo

alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

ARBETET GÅR FÖR HÖG- TRYCK

Så brukar det beskrivas när situationen känns intensiv och så är det just nu för Rådet för mission och internationellt bistånd.

Vårt arbete i Indien, Afrika och Baltikum pågår som vanligt. Parallellt med detta diskuteras och planeras hur missions- och biståndsarbetet skall utformas i den nya GF-kyrkan, vilka resurser behövs och vilken inriktning skall arbetet ha. Diakonia går från att ha haft fem huvudmän till att det enbart blir två, Svenska Alliansmission och GF-kyrkan. Ett intensivt arbete pågår för att anpassa stadgar och praxis till den nya ägarsituationen och en viktig fråga är hur vi skall få den nya ägarstrukturen att främja och underlätta Diakonias arbete.

Från RMI vill vi gärna framföra ett stort TACK till Er alla som på så många olika sätt i vår kyrka arbetar och ber för solidaritetsarbetet i vår värld. Vårt arbete är viktigt och det är tack vare Ert engagemang som Metodistkyrkan i Sverige kan arbeta med dessa stora globala frågor.

INGEN ENKELRESA

För tio år sedan reste tre svenska tonåringar till Indien som ungdomsvolontärer. Louise Alm, David Grönte och Amanda Boström landade i en verklighet oerhört långt borta från den svenska gymnasietiden de just lämnat. Längst bort i Indien, nästan på gränsen till Bangladesh, möttes de av ett svenskt missionsprojekt som varit igång i drygt 60 år. Biskop Theodor Arvidsson invigde då en missionsstation som också fick bära hans namn – Theodori Mission.

Louise, David och Amanda kom, alla tre, att utbilda sig till vårdyrken när de kommit hem. Louise, som dessutom är RMI:s ordförande, och David är idag läkare. Amanda arbetar som sjuksköterska på Karolinska Sjukhuset i Solna. I höst återvände hon till Jharkhand och sina tonårsupplevelser.

– Att komma tillbaka dit kändes bra. Det var nyttigt att få göra den här resan en gång till. Roligt och spännande. Om jag ska va ärlig kändes det ibland lite långtråkigt också. Det är ju ett annat tempo än det man är van vid här hemifrån.

Resan för tio år sedan var fylld av känslor. Det var tre tämligen frustrerade ungdomar som återvände till Sverige den gången.

– Det är klart att det är en helt annan sak att nu vara där. Man har ju ändå samlat på sig en hel del erfarenhet och kan se saker och ting utifrån ett lite vuxnare perspektiv. Annars var det precis som jag kom ihåg det. Människorna var desamma, husen sig lika, verksamheterna hade delvis förändrat sina inriktningar, men det mesta kändes igen. Den stora förändringen var kanske inom mig.

Bymöte på landsbygden. Mr Daniel (uppe till höger).

Hur var det att komma dit igen?

– Det blir ju lite märkligt att bara dyka upp sådär. Som europé blir man uppmärksam på och anpassad till. Det kan inte förnekas. Det kändes som att de allra bästa stunderna där var när man satt helt anonym bak på motorcykeln på väg ut till någon by inom byprojektet. När man väl tagit av sig hjälmen och avslöjat sig kände man sig som en gäst i deras verklighet. Det stramades upp för en på ett sätt man kanske hade velat slippa.

Theodori Mission har fyra olika inriktningar. Dels är det själva sjukhuset, sedan skolan Chandrapura School, jordbruksprojektet (det vi kallar TRDP) och så ett rehabiliteringsprogram för handikappade barn.

– Spontant kände jag nog att TRDP har utvecklats mest under de här åren. Det finns en klar och tydlig strategi och de olika byprojekten verkar bra organiserade. Här får jag givetvis utgå mest från vad jag såg. Vad som blev sagt på alla långa byråden har jag ingen aning om eftersom jag inte behärskar språket. Men känslan jag bär med mig är att arbetet var bra strukturerat. Det finns en utarbetad plan för hur man arbetar i de olika byarna.

Det är också TRDP som leder ”ko-projektet”. Detta projekt initierades av Louise, David och Amanda när de kommit hem från sin volontärresa 2002. Ko-projektet har möjliggjort att projektet idag har bufflar och annan nötkreatur samt tre grisar. Nu finns det också ett rejält och tämligen nybyggt stall samt en omfattande komposteringssatsning som ko-projektet möjliggjort. Direktorn

för TRDP, Mr Daniel, har varit den självklara samarbetspartnern.

– Jo, vi lärde känna Mr Daniel och hans fru när vi var där och kontakten har hållits igång under åren. Det var självklart att jag nu bodde hos dem när jag var där. Mr Daniel var i Sverige för ett år sedan och det känns som om han står för kontinuiteten på Theodori. Idag finns det exempelvis ingen fast läkare som leder sjukhuset.

Jag frågar hur Amanda hade förbättrat återseendet. Efter en stund av eftertanke svarar hon.

– I mitt huvud målade jag nog upp flera olika scenerier hur det skulle vara att komma tillbaka. En av dem kändes nog stämma ganska väl. Som sjuksköterska kunde jag inte tillföra så mycket, men som privatperson var det intressant att återigen möta en

annan slags verklighet. Och fördjupa relationen på så sätt.

Det finns alltså en relation som är värd att bygga vidare på, förstår jag.

– Jo, det är onekligen så att för folket där är relationen till Sverige oer-

Koprojektet innefattar nu också komposteringsmaskar och trinda grisar.

hört betydelsefull. Den svenska vänskapen är ständigt närvarande och känns genuint aktuell.

*Tomas Boström
Foto: Amanda Boström*

**Att ge är också att ta emot.
Plusgiro: 38 83 - 6**

När sjukdom blev RÄDDNINGEN

Dagen hade varit omtumlande och händelserik, det nya ansvaret kändes tungt. Under normala förhållanden hade en ny position betytt ökat anseende och upplevts som en förmån. Men nu kändes det otryggt att ha anförtrots nycklarna till klinikbyggnaden i lepracentret. Hur skulle han klara sig om rebellerna kom? Och hur skulle han kunna försvara inte bara sin egen familj men alla de andra familjerna som bodde i de små vita husen runtom klinikbyggnaden?

Han hade ingen styrka i sin lilla kropp, och inget vapen. Men syster Mary som gav honom nycklarna och ansvaret visste vad hon gjorde. Hon hade sett hans inre styrka och ledarskapsförmåga. Trots sin litenhet, knappt en meter lång, och trots sin sjukdom hade han kunskaper och färdigheter som gjorde att han blev sekreterare för centret. Hans djupa basröst kompenserade hans ringa längd och vissa rörelsesvårigheter. Nu hade syster Mary insett att hon inte längre kunde stanna kvar. Hon och syster Loretta från sjuksköterskeskolan i Ganta var de sista västerlänningar som var kvar på missionscentret. Rykten om rebellernas härjningar norr om Ganta hade nått dem. I skydd av mörkret skulle de tillsammans fly på stigar genom bushen och gå över gränsen till Guinea. Att färdas med bil var otänkbart, rebellerna hade full kontroll över vägnätet. Syster Mary tog farväl, välsignade Josef och bad om Guds beskydd över honom och de många leprapatienterna. Josef gjorde upp en plan. Så snabbt han förmådde gick han och hans medhjälpare runt i centret, uppmanade alla att inte dröja sig kvar utanför sina hus efter mörkrets inbrott, bad dem att släcka elden, ta in familjen i huset och låsa dörren. Det skulle ge ett visst skydd att de inte visade sig utomhus.

Josef väntade spänt. Han kunde inte gå och lägga sig. Tillsammans

Entréskylten till Ganta. Katoliker hänvisas till höger.

med några andra män vakade han. Rebellerna stormade in på området nära midnatt. Då visste de inte vart de kommit. För dem såg det så anorlunda ut jämfört med vanliga liberianska byar, mängder av små rektangulära vita hus på var sida om infartsvägen och två större byggnader (kliniken och kyrkan). Rebellerna tog tag i männen de såg och frågade: Vilken by är detta? Vad gör ni här? Josef lät sig inte förskräckas. Han sa: Kom ska jag visa er. Han tog dem fram till klinikens öppna veranda, och där började han med sin djupa basröst myndigt förklara vilka som bodde där. Samtidigt riktade han ficklampstrålen mot en vägg med undervisningsplanscher om lepra och valde de hemskaste bilderna. "Här bor leprajuka människor, alla vi som bor här

har lepra." Hans ord utlöste panik bland rebellerna. De flydde hals över huvud allesamman. Deras fördomar om smittorisen för lepra räddade livet på hundratals människor den natten. Inte ett enda hus blev förstört, ingen mat blev stulen, inga kvinnor blev våldtagna.

Tänk att det som först såg ut som en tragisk motgång i livet kan bli det som räddar en till livet. Vi människor vet inte alltid vad som är bra eller dåligt. Vad vet vi om vad det som ger glädje eller sorg gör med oss i ett längre perspektiv. Smärta kan förvandlas till styrka, fruktan kan mana oss till eftertanke, sorgen kan väcka oss till insikt och liv.

Kristina Palmér

PÅ VÄG

Ända sedan jag var liten har jag hört historier om min mormors syster Svea. Hon bodde hela sitt yrkesverksamma liv i Indien. Svea var missionär och trettio år av sitt liv spenderade hon i detta land. Jag har också, så länge jag kan minnas, fått höra historier om när mamma och pappa hälsade på Svea och fick del av hennes kunskap och kärlek till landet och dess befolkning.

Svea framstod som en "Stålkvinna". Jag har varit stolt över att kunna berätta om henne för mina vänner. Nu, Svea, har det blivit min tur att få möta – i alla fall en bit – av ditt Indien.

Jag har länge varit intresserad av att arbeta med internationella kontakter och jag försöker ta varje chans jag får att utveckla mig och lära mig nya saker inom detta område. Under två års tid har jag varit ledamot i RMI. Arbetet har lärt mig massor. För ett år sedan fick jag chansen att, tillsammans med övriga ledamöter i RMI, träffa Mr Daniel som leder en del av Metodistkyrkans arbete i Indien. Genom honom fick jag stifta bekantskap med ett spännande och mångskiftande land som också kantas av många svårigheter.

Min barndoms intresse för detta land väcktes på nytt och den kommande tiden är därför extra spännande. Jag är just nu mitt uppe i förberedelserna för en tre månader lång vistelse i Pune, Indien. Genom min utbildning till socionom har jag fått möjlighet att göra min praktik där. Vi är 18 studenter som kommer att besöka en mängd olika organisationer som arbetar med sociala projekt. Jag ser fram emot att utveckla och använda de kunskaper jag fått från skolbänken men också genom min tid i RMI.

Socialt arbete och mission är ju någonting som går hand i hand.

Någonting jag anser centralt för missionsarbete och socialt arbete är att det måste få vara ett ömsesidigt utbyte människor emellan. Är inte vi i västvärlden ganska snabba på att påpeka att vårt sätt att sköta saker och ting på är det enda rätta? En önskan jag har är självklart att kunna bidra på något sätt.

Jag ser kanske ännu mer fram emot att möta och lära mig av på vilka sätt man arbetar med social problematik i Indien, vilket säkerligen kommer skilja sig markant från den svenska modellen. Nästa utmaning blir att kunna omvandla de upplevelser jag har fått för att, på något sätt, sedan kunna använda mina nya erfarenheter här hemma i Sverige.

Tyvärr får jag inte möjlighet att möta TRDP och Mr Daniels arbete, men förhoppningen finns att möta andra arbeten som drivs på kyrklig grund. Jag ser också fram emot att möta kristna från andra delar av världen. Här ges en fantastisk och spännande möjlighet att själv utvecklas och förnya sig och sitt tänkande. Det är en helt annan verklighet dessa människor lever i men jag hoppas att vi någonstans på vägen möts, påverkas och berörs av varandra.

Lydia Hjalmarsson

**Genom din gåva blir du delaktig!
Plusgiro: 38 83 - 6**

BARNETS BÄSTA

Många av de arbeten som Metodistkyrkan stöder i både Afrika, Asien och Europa är inriktade på barn och det är jag stolt över. Jag tänker inte säga att det är bra att vi jobbar för att förbättra barns livssituation eftersom att barnen är vår framtid.

Det är så lätt att använda sig av den frasen. Personligen tycker jag inte alls om den. Barn är viktiga för att de är barn. Barndomen är viktig i sig. Det är inte en transportsträcka till vuxenlivet och barn ska inte ha det bra för att de en dag ska vara vuxna. Nej, barn är viktiga här och nu.

Barnens verklighet är tuff och de mänskliga rättigheterna täcker inte deras särskilda behov. Orden från Barnkonventionens grundare Eglantyne Jebb är lika viktiga och sanna idag som när de först uttalades efter 1:a världskriget. ”Det är barn som betalar det högsta priset för vår kortsiktiga ekonomiska politik, våra politiska missgrepp, våra krig”. Vi bevisar om och om igen att en barnkonvention behövs men fortsätter också att bryta mot den både i Sverige och runt om i världen.

Den viktigaste principen i barnkonventionen är att barnets bästa alltid ska komma i första rummet. Det betyder att samhället ska låta den unga personens bästa komma i första hand i alla beslut som rör barnet. Alla barn har även rätt till inflytande. Det vill säga inte enbart rätt till att uttrycka sina åsikter i det som rör dem utan också att vuxna har en skyldighet att ta till vara på barns åsikter och låta barn påverka beslutet.

Barnkonventionen säger även att barnets överlevnad och utveckling ska säkerställas till det yttersta av samhällets förmåga. Det är mycket svårare än det låter. I vårt samhälle bryter

vi mot detta om och om igen. Barn blir utvisade och separerade från sina föräldrar, ungdomsgårdar läggs ner, skolors kvalitet på undervisning varierar stort, barn är ensamma, barnfattigdomen ökar.

Inte heller i våra samarbetsländer följs barnkonventionen fullt ut. Verkligheten ser olika ut för barnen i de olika länderna men gemensamt för dem alla är att de nu lider av konsekvenserna av krig eller politiska beslut. I de projekt vi stöder jobbar människor för att ge barn mat, utbildning, lek, hjälpmedel, rehabilitering och framför allt en trygghet.

Jesus sa låt barnen komma, Guds rike tillhör sådana som de. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. För mig innebär dessa ord just att inte bara låta barnen vara med som en gullig dekoration. Barn ska bli lyssnade på och deras åsikter ska respekteras och beaktas när beslut gällande dem tas.

Även under Julhelgen, som vi ser som barnets högtid, kommer många barn fara illa. Julen är inte vit för alla och alla barn får inte ett stort rött pa-

ket under granen. Jag önskar att du tänker extra mycket på barnen i jul, de du har i din närhet och de som finns lite längre bort. Hur kan du hjälpa till att infria barnkonventionen i deras liv. Kan du skänka pengar till något av metodistkyrkans projekt eller kan du engagera dig lokalt? För överallt behöver vi vuxna finnas för att säkerställa barns rättigheter.

Åsa Jonasson

UR FNs BARNKONVENTION ARTIKEL 27

Vi erkänner rätten för varje barn till den levnadsstandard som krävs för barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling.

LÄGERLIV

Vad vore en sommar utan läger, sol, vind och regn? Också denna sommar hade vi förmånen att få ha läger i Litauen. För förberedelser stod vännerna i Sandviken och Växjö som ställde medel till förfogande. Irene i Vetlanda och Inga May i Hultsfred ordnade med tygpåsar som innehöll tandkräm, tandborste, tvål, handdukar, t-shirt några andra bidrog med godispåsar ...

Det första lägret hade vi i Pace-riaukste med ett stort cirkustält från EMK i Tyskland och en alldeles härlig hoppborg med klättertorn. Vid hoppborgen stod Hans-Martin och räknade in barnen och ungdomarna som skulle hoppa och klättra några minuter. Hans-Martin var en klar favorit – de älskade att hoppa och klättra. För de flesta av barnen var det första gången de hade möjlighet att hoppa och klättra utan kostnad och glädjen var stor och skratten genljöd långt utanför lägerplatsen.

Det var nästan hundra barn som kom från våra dagcenters och från våra familjer ute i byarna. Barn och ungdomar som inte har en möjlighet att vara på läger annars får här uppleva några dagar med lek, allvar, mat och hantverk. En av kvällarna började det att regna och då fick de flesta sova i det stora tältet – där det inte regnade in.

Lägret fick också besök av en grupp som sjöng och dansade. Gruppen var känd av barnen genom många tv-framträdanden. Lägeriterna klappade i händerna och tittade med stora ögon på sina idoler. Det var som fråga fanns i deras ögon "Är det sant att de är här?" Några blev framkallade till scenen och fick vara med och sjunga och leka.

Vid ett annat tillfälle kom ett gäng barn och ungdomar och dansade folkdans för oss – uppskattat.

Strandsandsbygge och bad för lägerbarnen.

Borgmästaren kom på besök och invigningstalade. Han talade om den glädje som barnen och ungdomarna får uppleva tack vare Pagalbos Centras.

Polisen kom och berättade om lag och rätt. De gjorde det på ett föredömligt sätt.

Jelena sjöng och spelade med barnen och lärde dem nya rörelsesånger.

Walla berättade om olika bibelpersoner och ledde bönesamlingarna.

Gitana, Vaida, Rasa och alla de andra ledarna gjorde ett fantastiskt arbete för att alla skulle känna sig hemma.

Regina, vår föreståndare på Pagalbos Centras, är värd en stor eloge för det arbete hon lägger ner.

Det första lägret avslutades med ett stort "Tältmöte" där det var mycket sång och spel och vittnesbörd och predikan i en salig, härlig blandning. Sedan var det dags för tårar och hemfärd. Och den stora frågan var "Blir det läger nästa år?"

Det andra och det tredje lägret var ett endagsläger för ca 70 barn som kom från olika byar och som har lite olika svårigheter i livet. De hämtades tidigt på morgonen och kördes hem sent på kvällen. De fick vara med

Hopp- och klätteraktiviteter lockade.

om mycket roligt och stimulerande – de älskade också Hans-Martin och hoppborgen. De hoppade och ramlade och skrattade och tjöt. De fick göra halsband, armband och de fick äta sig mätta vid ett flertal tillfällen per dag. Bibelstund och sångstund fick de också vara med om.

Även här gjorde ledarna och de frivilliga ett berömvärt arbete.

I bussen på hemvägen somnade de så gott – ett bevis på något som varit mycket lyckat.

Det fjärde lägret hölls i Sventoji vid kusten. Det var församlingen i Panevezys och hjälpcentrets barn och föräldrar som åkte iväg med en stor buss, liten buss och en bil. Vi var 63 tillsammans. Vi hade räknat med 60 men en mamma bad för sina barn och sig själv att få följa med. Jag kunde inte säga nej. Därför blev vi 63. Vi inkvarterades i stugor och så bar det iväg på äventyr vid stranden.

Också denna sommar var det många som aldrig hade sett havet, vågorna och sandstranden. De stod där och bara gapade av förtjusning. Sent om sidor vågade de doppa sig.

Vi lekte och plaskade, samlades för att lyssna på bibelordet, sjunga under Reginas ledning (hon är sångpedagog och sångerska) det är så härligt att se på när hon får alla att sjunga med och det ser så lekande lätt ut.

Musiken och sången är skapande och många var de som samlades runt om oss och undrade vilka vi var. Daiva fick många gånger besvara frågor om metodistkyrkan och dess pastor Walla som lekte och busade och alltid hade ungar omkring sig.

Vi åt på en servering som hade tillräckligt med stolar för oss och andra matgäster. Daiva stod först i ledet och så räknades alla in och jag sist för att jag skulle betala. Allt flöt mycket bra och personalen var så nöjda och glada över att barnen gick tillbaka till dem och tackade för god mat. Det fanns inget kvar på tallrikarna – de åt upp allt.

På morgonen och kvällen gjorde vi i ordning frukost och kvällsmat. Då fick de sitta ute på gräset och äta.

Sista samlingsen på stranden innan vi skulle åka hem var det så dags för det stora sandslottsbyggandet. Varje familj eller grupp fick i uppdrag att

göra det bästa och vackraste de kunde av sanden. På en given signal kom sanddrottningen och sandkungen och skulle se på alla de fina alstren. Det var mycket svårt att kora vinnare så alla fick priser. Också vid detta tillfälle samlades folk omkring oss och undrade vad vi gjorde.

Som den bästa och vackraste avslutning stod vi tätt tillsammans och bad och tackade vår Herre och för alla dem som gjort detta möjligt för oss. Det var glädjens tårar som syntes på kinderna.

På en rastplats på hemvägen åt vi bredda smörgåsar och drack hemmagjord jordgubbssaft.

Väl framme i Panevezys vid midnattstid utbröt det stora kram och pusskalaset.

Tack Daiva, Grazina, Regina, Algis, Vale, Sigita m fl för allt arbete ni gjorde för Herrens yngsta.

Tack alla ni här hemma som bad och prisade Herren för oss och gav pengar så vi kunde genomföra allt på det bästa sätt vi kunde.

Kan vi se framåt mot nästa års läger?

Walla Carlsson

**Din gåva gör skillnad!
Plusgiro: 38 83 - 6**

FLYKTT OCH VÄNTAN

De har flytt undan torka, svält och våld. De har liftat och vandrat hundratals mil för att nå den relativa tryggheten i delstaten Puntland i Somalia.

Här fungerar samhället fortfarande. Mycket tack vare Diakonias långsiktiga hjälpprojekt.

– Vi hann inte tänka, inte planera. Vi gav oss bara iväg med barnen, berättar Shukri Hadji Hassan.

Shukri Hadji Hassan har flytt från regionen Bakool tillsammans med sin granne Anab Muhammed Gelle.

– Det tog oss femton dagar att ta oss hit. Det var en fruktansvärd färd. Vi hade lite pengar till att betala lastbilen vi åkte med, men ingenting att äta eller dricka. Vi klarade oss tack vare snälla människor längs vägen.

Kring den lilla staden Garowe i Puntland finns idag åtta flyktingläger. Eländiga skjul och hyddor byggda av det material som står till buds. Kartongbitar, klädtrasor, tidningspapper och plast. På lite håll ser hela lägren ut som soppippar.

– Vi kan ingenting göra, bara vänta och hoppas att allt ska bli bättre och att vi ska få mat och ett eget hus, säger Anab Muhammed Gelle, vars make försvann någonstans på vägen hit.

Kanske återfinner de varandra. Det somaliska klansamhället gör familjebanden starka och kontaktnätet stort. Hon uttrycker en tacksam övertryggheten här i Puntland, som till-

sammans med Somaliland utgör en ö av relativ fred i ett Somalia, där våldet bara växer.

Sedan kenyanska trupper, tillsammans med Afrikanska unionen, gått in i Somalia för att försöka få stopp på den beryktade al-Shababgerillan, har säkerhetsläget drastiskt försämrats.

Regnen har kommit nu och förvandlat vägarna till lervälling, vilket gjort det mycket svårt att fly, samtidigt som skörden ligger flera veckor fram i tiden.

– Hungern är långt ifrån över på Afrikas horn, säger Lennart Hernander, chef för Lutherska Världsförbundet i Nairobi.

Men i Puntland kämpar lokalregeringen vidare och visar att det går att undvika mänskligt kaos, trots att naturen är lika nyckfull här som på andra håll i Somalia.

På Kaalo Women center får exempelvis mindre bemedlade flickor gratis skolundervisning, yrkesutbildning och kurser i läsförståelse, barnavård, amning och näringslära.

Kaalo Women center i Garowe drivs av Kaalo, en somalisk hjälporganisation, med stöd från bland annat Diakonia och EU.

– Meningen med undervisningen här är att flickorna ska få ett sätt att försörja sig på, så att de sedan själva kan tillverka sina produkter och sälja, säger Hawa Yasin Tama, ansvarig för yrkesundervisningen, som funnits sedan 2001.

Ingen flicka får börja yrkesutbildningen innan hon först genomgått läsundervisningen. Den som redan anser sig kunna läsa och skriva kan istället avlägga ett prov.

Numera finns också en pojkklass, eftersom man fick så många förfrågningar från pojkar, som tyckte det var orättvist att inte de också fick komma.

Liknande projekt finns över hela Puntland; till exempel vidareutbildning för lärare, högre utbildning för flickor och ett universitet.

– Men som läget är nu kan vi inte bara fokusera på utvecklingsbistånd, vi måste också arbeta rent humanitärt, säger Saida Hersi Egal, ansvarig för Diakonias verksamhet i Puntland.

*Annika Ablefelt
Foto: Lars Rindeskog*

AVSAKRALISERING I LOFTAHAMMAR

Det hela började med en seglats från Arkösund till Kråkelund, en ljuvlig seglats i den mest hänförande av skärgårdar. Styrda av en impuls att gå iland angjorde vi, tyvärr för fulla segel, en brygga och törnen mot bryggan och svedan i mina hårt knutna händer, där den förmodade förtöjningslinan skoningslöst löpte utanför min kontroll, blev ändå inledningen till mina nu tjugofem fantastiska år, ljuvliga somrar, i Loftahammar i Tjuströms vackra skärgård.

För så där kanske fyrtio år sedan satte Åke och Else Marie Persson kurs mot denna skärgårds-idyll på en annan av livets seglatser, den då de turnerade runt i hela Norden för att bjuda sin publik på vår sköna andliga sångskatt.

De höll konserter i Metodistkyrkan i Loftahammar och detta hände sig på den tiden då kyrkan fortfarande var en central och självklar samlingsplats för folket i byn. Sedan dess har förändringens vindar blåst. Såväl inom kyrkan som bland kobbar och skär.

Åke, med rötter inom Metodistkyrkan, kan berätta om ett liv i en stark gudstro och en övertygelse om Guds närvaro i allt som sker. Som pastorsbarn, och därmed ett barn med ett kringresande liv, grundlades en trygghet och tillit till Gud redan vid de första stegen. En tillit som tidigt i livet var till stöd då han som 14-åring förlorade sin pappa, och tillika viktiga och starka förebild, i en hjärtinfarkt. Han omtalar sin pappa med kärlek, värme och respekt och berättar att han från dagen för sin pappas bortgång fick skynda sig att ta ansvar och bli vuxen.

Åke berättar att han känner en kallelse i allt han gör, såväl som en hög medvetenhet om Guds källa till glädje och välgörare till ande, kropp och själ. Han bedriver sedan många år en sångpedagogisk verksamhet som musikalisk och pedagogisk ledare i

Ralph Engstrande och Eva Cudmore ledde den avslutande ritualen.

Föreningen Åke Perssons Sångare. I ständigt nytänkande, sina 77 år till trots.

Jag är alltså, förutom gast på skutan som en gång för länge sedan förde mig till Loftahammar, även sångare i denna förening, vilket i sanning innebär att vara resenär på spännande resor. Långt borta och nära. Och det är alltså här som våra olika seglatser på livets hav leder oss till en gemensam nämnare – sången och bönen och yttermera Metodistkyrkan i Loftahammar.

Med denna lilla prolog vill jag uttrycka att den glädje och tacksam-

het vi känner över Loftahammar och Metodistkyrkan resulterat i tre fantastiska sommarkonserter, tre år i rad, i samarbete med församlingens två eldsjälur Gun-Britt Andersson och Maj-Britt Söderlund som låst upp kyrkportarna och dukat upp till eftersits med härligt kyrkkaffe och ännu mera sång.

Nyckelpersoner vid våra sommarkonserter har varit Gunilla och Johannes Olsen från Kragerö i Norge som till glädje för oss alla samordnat en av sina årliga och traditionsenliga sommargudstjänster i Gunillas barndomsbygd med vår sommarkonsert och därmed givit oss en fin afton-

STIFTELSEN STOCKHOLMS KRISTLIGA YNGLINGAFÖRENINGENS STIPENDIEFOND

inbjuder behöriga personer att söka stipendier

gudstjänst. Gunilla och Johannes har trofast hållit sommargudstjänster i Loftahammar varje sommar i 42 år.

Denna sommarkonsert och sommargudstjänst var alldeles särskilt högtidlig då den ju präglades av ytterligare en dimension, nämligen avsakraliseringen av kyrkan.

I direkt anslutning, efter konserten, hölls en högtid som under psalmsång avslutades med en gemensam procession varvid sakramenten bars ut från kyrkorummet, församlingen tågade ut och kyrkporten symboliskt stängdes. Därmed avslutades ännu en epok i Metodistkyrkans historia och Metodistkyrkan i Loftahammar upphörde efter 137 år.

Avsakraliseringen hölls i samarbete mellan pastorerna Ralph Engstrand och Eva Cudmore, Marieborgskyrkan i Västervik. Den lilla församlingen från Loftahammar kommer att uppgå i Marieborgskyrkans församling.

Allt har sin tid. Må Loftahammars församlingsmedlemmar finna ro i sin nya församlingsskyrka och må de vackra inventarierna från det gamla kyrkorummet finna nya platser för nya bönevrår.

Jag tackar Gud som lotsat mig genom livets farleder med trons kraft som vind i seglen. Han finns där och lyser över livets hav i lugn och storm, i vått och torrt, dag in och dag ut.

Jag bär i mitt hjärta underbara möten, bönhörelser och bönesvar och jag känner att jag inte är ensam. Jag tror att han går bredvid mig. På riktigt. Dessutom finns han gestaltad på en fantastisk altarmålning som jag har glädjen att förvalta, sedan några av kyrkans inventarier sökt nya hem. Målningen hänger i ett blickfång där förr hängde en spegel. Var gång jag nu, av gammal vana, söker min bild i spegeln möter jag Jesus.

Det är en vacker tanke.

Elisabeth R Ragnar

Stiftelsen har till ändamål att genom stipendier ekonomiskt stödja dem som genom fortbildning - efter fullföljd grundutbildning - vill förkovra sig för FORTSATT TJÄNST i kristen verksamhet - inom eller utom landet - eller dem som önskar bedriva vetenskaplig forskning som berör kristen verksamhet. Med vetenskaplig forskning avses sådan som bedrivs efter avlagd licentiat- eller doktorsexamen. Med grundutbildning avses fullföljda studier vid teologiskt seminarium, högskola eller motsvarande. Stipendiekommittén kan medge dispens från denna regel.

Stiftelsen vänder sig till personer som är medlemmar av och verksamma inom EFS, METODISTKYRKAN I SVERIGE, SVENSKA BAPTISTSAMFUNDET eller SVENSKA MISSIONSKYRKAN. Sökande bör ha genomgått utbildning till pastor, missionär, diakon, kyrkomusiker eller genomgått annan för arbetsuppgifterna relevant utbildning.

Ansökan skall ingivas på särskilt formulär som tillhandahålles av stiftelsen och vara stiftelsen tillhanda senast den 15 februari 2012.

Ansökan sändes till: SKY:s STIPENDIEFOND
c/o Marianne Feldt
Månstorpsvägen 5
146 45 TULLINGE
tel 08-778 58 95
me.feldt@bredband.net
www.skysf.se

Ansökan skall avse studier under läsåret 2012-2013. Sökande erhåller skriftligt besked om stiftelsens beslut senast i maj månad.

Stipendiaterna förväntas inlämna en kortfattad redogörelse för hur de kunnat tillgodogöra sig stipendiet.

Lennart Molin, ordf	Curt Bjerhagen	Göran Johansson
LarsOlov Eriksson (Bengt Gunnemo)		Solveig Högberg (Alf Englund)
Elaine Erlandson Lindblom (Elisabet Morgonro)		Ulla Marie Gunner (Paul Enlund)

ÅRETS METODISTKVINNA 2012

Nomineringen är öppen nu!

Sista dag är för förslag är 20 januari 2012

Förslagen sändes till MKK:s ordförande

alice.margareta.cooper@metodistkyrkan.se

ÖPPET HEM Frukten av ett

En ny församling kan få sin början i ett vanligt hem. Matilda Ek deltog i utbildningsdagarna om församlingsutveckling i Göteborg i september. Hennes intressanta berättelse om en potentiell församlingsplantering i Västerbotten berättas av Camilla Klockars. Camilla är samordnare för församlingsplanteringarna inom biskopsområdet.

Matilda Ek kommer från Sri Lanka. Som barn upplevde hon dagligen hur hennes familj öppnade sitt hem för människor.

– På söndagar kom flera än vanligt. Vi lagade mycket mat och alla fick äta, berättar Matilda. Vi var den enda kristna familjen som bodde i den delen av byn. De andra var buddhister, liksom hela min pappas släkt. En metodistpastor råkade en dag träffa min pappa som då var ung pojke. Den kontakten ledde till hans omvändelse. Det var en svår tid för pappa, eftersom han blev utkastad från sin familj. Men pastorn tog hand om honom och sände honom till teologiska seminariet i Colombo där han blev predikant.

Matildas barndomshem blev en samlingsplats för alla slags människor. Flera sökte Gud tack vare att hennes föräldrar öppnade sitt hem och mötte deras behov. På så sätt har hon lärt sig, från barnsben, att hennes eget hem är en plats där hon kan tjäna Gud och människor.

– Insikten tillhör mitt DNA, säger Matilda.

För två år sedan flyttade Matilda och hennes man från Valdemarsvik till Petikträsk, en liten by i Västerbotten.

– Som nyinflyttade bjöd vi byborna till vårt hem på vildsvinsmiddag!

Matilda Ek gläds åt skördetid i västerbottniska Petikträsk.

Så har arbetet fortsatt. Nu välkomnar jag nya vänner till symöten, adventgudstjänster i vårt kök, friluftsgudstjänster och så vidare.

De som kommer representerar alla åldrar och nationaliteter: svenskar och folk från Afghanistan, Iran, Sudan, Eritrea.

– I somras inbjöd jag några muslimer som har tagit emot Kristus att vittna vid en friluftsgudstjänst på vår gård. Det var mer än 60 personer som samlades då. Människor har vaknat liksom intresset för Bibeln.

De fantastiska inspirationsdagarna i Göteborg har givit Matilda mod att gå vidare.

– Nu känner jag att jag snart måste föda det barn som jag burit i mig så många år, säger hon övertygande. Nu måste jag bilda ett team.

Matilda gör oss alla delaktiga i en vädjan.

– Bed för mig att jag hittar rättta människor för ett planteringsteam. Bed för petikträskbornas frälsning. Vår Gud är levande och allt är möjligt för Honom – jag måste ge mig helt åt Honom.

Camilla Klockars

En Hälsning från Vän till Vän

– buren

BISKOPSFAMILJEN

Elisabet Flink
Christian Alsted

BISKOPSKONTORET

KYRKOSTYRELSEN

KABINETTET

METODISTKYRKANS EXPEDITION

ÖVERÅS

MKK-STYRELSEN

equmenia

GEMENSAM FRAMTID

RÄTT KURS

BETANIASTIFTELSEN

ALINGSÅS

Anna Andersson
Åke Andersson
Agneta o Kjell Franzén
Ingela o Gunnar Hallgren
Anneli, John, Erik, Elsa, Emma Hillberg
Elisabet och Ragnar Svensson
Anders Pettersson
Gulli Johansson
Inga-Britta o Bengt Johansson
Marie-Louise, Anders, Kim, Emelie
och Alexander Johansson
Ulrica, Mikael, Malva o Melvin Lefverström
Inger o Elver Jonsson
Håkan Jonsson med familj
Jan Martin Jonason o Britt Holgers
Andreas, Laurie, Samuel och David Kjernald
Ingrid Lindberg
Rune Martinsson
Berit Ohlsson
Ingrid o Sven Olsson
Magnus, Ida o Sara Olsson
Siv o Rune Persson
Bengt Ryberg
Ruth Sandahl
Kerstin o Sten Stenholm
Annika, Gunnar, Ida o Stina Stenholm
Bengt Svensson
Barbro, Gilbert, Fredrik,
Gustav Torgnysson
Åsa, Tor-Inge, Sven-Richard, Cecilia och
Josefin Tønnesen
Maj-Brita Wahlström
Ingela Wahlström m fam
Rutt Wahlström
Margareta Widén
MKK

ARBOGA

Den nya församlingens medlemmar
och vänner

BJUV

Gunnel Andersson
Maria, Bo och David Berglund
Bengt Gudmundsson
Git Nilsson
Peter och Anne-Lie, Matilda, Kaisa, Alice
Anna och Göran, Zara

Catharina o Joakim, Elliot, Teodor, Lilly
Maria och Daniel
Ulla och Stig Nilsson
Anders och Carin, Erik
Ingrid och Stefan, Johan, Marcus
Kristina Nilsson
Torsten Ridemark
Hans och Karin, Julia, August
Marie, Jacob, Erik, Louise
Brita och Gunnar Ridemark
Göran Ridemark m fam, Malmö

BORÅS

Gunborg Andersson
Ellinor Andreasson
Ann-Marie och Carl-Magnus Berg
Siv och Per Bredberg
Helga Ekholm
Gunborg och Ernst Elison
Stig Hallberg
Ingela och Gunnar Hallgren
Desiré, Henrik och Olof Haraldsson, Helsing-
borg
Birgitta och Gunnar Hermansson
Aina Johansson
Lena och Leif Johansson
Marie, Stefan, Emanuel och Elsa Larsson,
Varberg
Patricia och Arne-Jacob Kristoffersen, Ulri-
cehamn
Inger och Arne Klingström
Inga-Britta Lindström
Elsie Odhagen
Gunilla och Staffan Odhagen
Kicki och Sivert Sivertsen Willforss
Anna-Lisa och Sune Stenberg
Anna-Greta Stenberg
Toril och Ingvar Tranell
Alina och Emil, Isabella, Rebecca Willforss

EKSJÖ

Claes Adolfsson
Elin, Julius och Lisa Adolfsson
Kerstin och Torsten Blixt
Klas, Ann-Sofie, Andreas, Love och
Noelia Blixt
Staffan och Elisabeth Grönte m fam
Kerstin och Bror Hansson
Sakarias, Benjamin, Rebecka, Sara och
Kjell Havskog
Anders Hildingsson

Bertil Holmkvist
Pär Johansson, Köpenhamn
Daniel Karlsson
Lena Karlsson
Eva o Tomas Lindell m familj
Kerstin och Sigvard Rickardsson
Gunnel Svensson
P-O Svensson m fam, Linköping
Monica och Håkan Wickelius
Volleyboll/MKU
Pratstunden
Daghemmet Fröhuset

EMMABODA

Gull-Brith och Kenneth Byrskog
Walla Carlsson
Anders, Kajsa, Oskar och Elsa Collin, Nybro
Birgitta Collin Gillsjö och Jonas Gustavsson,
Nybro
Ing-Britt och Wallis Fransson
Eva-Lena Gotthardsson
Eva och Leif J
Maj-Britt och Helge Johansson
Anna-Britta och Uno Jonsson
Ulla, Christer, Jonatan, Lovisa och
Desirée Jonsson
Kerstin och Rolf Lejeborg
Inger och Roland Nilsson
Inga och Åke Nygren
Ingrid Svensson
Inger och Annika Söderström
Siv Lillieborg-Weiber
MKK

GOTLAND

Runa Almqvist
Familjen Anders Andergren
Familjen Gert Andergren
Anna Ardin
Anders och Anette Ardin
Peter, Valter, Emil och Alice Ardin
Berit Arvidsson
Marie, Paul och barnen Bergström
Familjen Blomgren/Brandström
Torsten Bogren
Bitte och Tomas Boström
Amanda och Karin Boström
Agneta, Anders, Lina, Frida och
David Buskas
Ingela Carlsson
Familjen Edman

Familjen Ekling
Christel och Hans Engström
Per Ericsson
Nina Fogelberg
Margaretha Fransson
Lennart Gustafsson
Charlotte Gyllensten
Karin, Elmer, Amanda, Lydia och Miriam
Hjalmarsson
Christina Huldt och Lissa Sigrén
Gertrud Jansson
Lena och Sven-Erik Jansson
Inger Jennerholm-Hammar och Staffan
Jennerholm
Lena, Gunnar och Tyra Jonasson
Barbro och Bernt Karlström
Familjen Komstadius-Silva
Britt Lindén
Inga-Greta Nilsson
Aina Nordstedt
Janne Nordstedt och barnen
June och Lars Norrby
Marianne Norrby
Tina, Bimbi, Marcus och Linnea Ollberg
Anna-Lisa Stephansson
Annika, Åke, Sara, Andreas och
Erik Svensson
Pelle Sääf
Michaela Tholst
Emilia Wadhstorp
Maj-Britt Wallstedt
Tove, Per, Kersti och Joar Wallstedt
Ingrid Westerlund
Elsa Ylipää
Inga-Greta Ögneloo

GÄVLE

Solveig Andersson med familj
Birgitta Lindström med familj, Valbo
Elisabeth o Hilding Porath, Ulrika och
Marcus med familj
Thua Porko
Tuula, Nils-Gustav, Adam, Aron och
Anna Sahlin
Kjell Söderlund, Valbo
Soo-Kil Söderlund med familj, Valbo
Urban Söderlund, Valbo
Bitte Wadhstorp
Moniqa Wadhstorp, Sandviken
Finska gruppen

GÖTEBORG S:t Jakob

Kerstin och Torsten Ahlberg
Birgit och Bertil Almgren
Marianne och Lage Almgren
Marie, Bosse, Sanna och Oscar Anjou
Setta, Per, Jenny och Jakob Aspström
Ann-Marie Bengtsson
Christina och Peter Bengtström
Kerstin, Jonas och Folke Berg
Hugh Bone
Inger och Bengt Borg
Susannah, Mats, Oscar och Felix Carlsson
Marie, Oskar, Oliver och Elliot Cullberg
Marie Demker
Birgit och Sten Ekstrand
Karin, Johan, Jakob och Martin Eliasson
Maud Eliasson
Thomas, Bodil, Simon, Fredrik och
Matilda Erséus
Gunbritt och Sten-Gunnar Eriksson
Ulrika, Patrik, Rickard och Ida Essung
Emma, Niklas, Klara och Alma Sundin
Eva, Ulrik, Julius och William Fostvedt
Patrik Fostvedt
Charlotte, Torbjörn, John och Elias Fransson
Ragne Fransson
Gunnel Gillsta
Kerstin Granat
Anne Grudeborn och Thomas Johansson
med familj
Lisbet och Lars-Owe Grudeborn
Rakel och Göte Gävert
Marie Hamnegård med familj
Christoffer Holmström
Ann-Margreth och Pieter Hugerth, Söder-
tälje
Ingegerd och Christer Hugerth, Nyköping
Karin, Ola, Hanna och Lina Hugerth, Horred
Maj och Hans Hugerth
Gertrud Hultman, Falkenberg
Sylvia Jangrell
Eva och Sven Johnsson
Lisbeth och Olle Jönsson, Kinna
Emma, Johan, Viktor och Alexander
Kjernald
Margareta och Olle Kjernald
Mia, Dan, Viktor, Wilhelm och David
Källstad-Fagrell
Peter Källstad
Inga Lind
Ingemar och Ann-Sofie Lind
Gunilla och Bo Lindberg

Kajsa, Andreas, Alfred och Jonathan
Lundgren
Karin Mellerfors
Johan Milsta
Andreas Milsta
Ingvor och Gunnar Moberg
Kim och Mark, Anna o Austen Nicholas
Claes Nilsheden
Daniel Nilsson-Mäki
Eva och Ingemar Nordieng
Emma, Erik, Alice, John och Hjalmar
Odhagen
Mats, Sofia, Elis och Svea Odhagen
Caroline, Jerker, Alma och Love Olander
Anna-Carin, Clas, Harry och Edvard Olsson
Ann-Marie, Henrik, Joel och Ida Oscarsson
Birgitta Ovarsson
Kerstin Pastorek
Karin och PG Persson
Frida, Per, Hannes, Selma och Axel Persson
Elisabeth, Mikael och Livia Persson
Siv och Rune Persson
Elvy Peterson
Maria Roginskaya
Inger Rosell
Ulla, Uno och Pär Rosell
Anna och Dante Sahlberg
Marianne Sahlberg
P A Sahlberg
Inger Sahlberg, Uppsala
Anna, Marcus, Moa, Max och Måns
Sahlberg-Normark
Wilma Sjöström
Johanna Skoog
Eivor Ståhl
Eva och Percy Ståhl
Emma, Fredrik, Rakel och Iris Svensdotter
Susanne Svensson
Anna, Åke, Hugo, Olle och Lasse Svensson
Anna Söderhjelms
Bodil och Göran Tholén
Emma Thorpert
Marie-Louise Mathiasen
Elisabeth, Leif, Ester och Tekla Tullhage
Ingrid Wahlström, Falkenberg
Emily Wallstedt
Lilly o Åke Wikemar
Ingela Wirén
Caroline Witte
Christoffer Witte
Café LIVE
Qvinnosamlingen
BK Jakobs Herrlag
Torsdagsträffen
S:t Jakobs Kör

GÖTEBORG S:t Matteus

Kristina Ahvenainen
Ann och Sven-Göran Almgren
Anna, Henrik, Malin och Gustav Almgren
Eva, Lars-Erik, Magnus och Jonas Almgren
Wanda Andersson, Ulrika och Elisabeth
Ragnhild Bohman, Tyresö
Ulla Boström med familj
Marianne Cullberg med familj
Terese Finizia med familj
Henrik Fransson
Inger och Hans Karlsson-Hagald,
Åkersberga
Arnold Håkansson
Berit Johansson
Christina och Per Karlsson
Peo Karlström
Irene Karlström med familj
Magnus Karlström med familj
Reima Killström
Marianne Larsson med familj
Marie-Louise Livk
Astrid Olsson
Kristina o Fredrik, Otto och Thea Olsson
Kristina och Folke Palmér
Ingvar Palmér
Ingrid Palmér Carlsson och Eddie Carlsson,
Tina Palmér
Ingeborg, Daniel, Linus och Matilda Palmér
Chädström
Berit Peterson med familj
Karl-Evert Roth
Elvy Sernevall
Ann-Marie och Anders Strömvall
Katarina Strömvall
Gunhild och Anders Svedholm
Ingrid och Anders Svensson, Hanna och
Gustav
Maj-Britt Söderberg
Carin, Henrik och Zakarias Tingsell
Ingegerd och Jan-Gunnar Tingsell
Sofia Tingsell, Erik och David Bengtsson
Annika Wickman, Daniel Hanson, Benjamin
och Hjalmar
Sven Wickman
Barbro och Olof Wickman
Anders Wickman med familj
Henrik Wickman med familj
Dorkasföreningen
Missionsgruppen
Kören
Väffelkvällen - RIA

HALMSTAD

Berit Andersson
Lilli och Gerald Begéli, Strängnäs
Ingrid och Lennart Bengtsson, barn och
barnbarn
Elizabeth och Olof Larsson, barn och barn-
barn, Mariestad
Familjen Kjersti Nylander-Wahlgren, Växjö
Birgitta Riesbeck
Jan-Olof, Johan och Claes Riesbeck
Brita Thobias
MKK

HUSKVARNA

Jan Brolin
Ingrid Hagström
Berit och Olle Hallborg
Bo Högberg
Margreth och Lennart Israelsson
Klas Göran Jonsson
Else-Marie och Karl-Erik Karlsson
Robert Karlsson
Kerstin och Birger Pettersson
Margot och Lars-Ivar Roos
Mary Skoglund

JÖNKÖPING

Anna-Carin Bergenholtz
Alice Carlsson
Familjen Friberg
Inger-Berit och Jan-Arvid Hordnes
Familjen Kjell Hordnes
Svein och Tove Hordnes, Norge
Kerstin Johansson
Eivor Lundgren
Marianne Sunnåker

KARLSKRONA

Sara, Jimmy, Wilma, Adam, Joel och
Paula Almqvist
Christian, Agneta, Samuel och Stina Bladh
Helen, Andreas, Emma och Julia Carlsson
Walla Carlsson
Anette, Per-Anders, Elin, Jonas och
Filip Daag
Benny Johansson
Marianne och Oskar Johansson

Eva, Benny, Daniel och Rebecka Julås
Asta Karlsson
Lena, Peter, Henrik, Amanda och
Nils Karlsson
Kent König med familj
Anna, Tobias, Fanny, Wiggo, Melwin och
Lova Lindhaven
Kerstin o Rune Lundberg
Elinor, Steve, Edwin och Nellie Magnusson
Jesper Magnusson
Stina och Börje Mattisson
Lars G Persson och Madeleine Cedervall,
Göteborg
Ingrid och Göran Pettersson
Ulla-Britt och Sven Skansfors
Karin Svensson
Ebba Söderström
Jessica och Anders Söderström
Sören Sörensson
Chioma och Daniel Weiber
Hanna Weiber
Ingrid och Sten-Erik Weiber
Ingrid och Jan-Erik Öman
MKK

KRISTINEHAMN

Pia och Magnus, Harald, Erik, Signe
Aronsson, Karlstad
Ingabritt och Thorsten Bergström
Elisabeth, Maria, David och Olle Carlstedt
Margot Carlstedt
Lena och Anders Carlstedt med familj, USA
Eva och Thomas Carlstedt med familj,
Köping
Annelie och Gunnar, Lovisa, Therese,
Johan Lindhe
Eva, Anna, Jenny, Lina, Erik och Johnny
Lönström
Ulla Nyberg
Maud och Bengt-Eric Sundsten
Karin och Elis Sundström, Karlstad
Förskolan Solglimten
Broängskyrkans församling

KUMLA

Tove och Anders, Linda, Jessica Allansson
Veronica och Bengt, Elsa, Arvid Andersson
Evy och Karl Erik, Elisabeth, Kristina
Börjesson

Linda och Claes Eriksson
Maj-Britt och Hans, Fredrik Grejder
Kristine Grejder och Jörgen Eriksson
Anna och Mattias, Olivia, Olle Grejder
Annika och Ola, Ida Hallqvist
Monica Hellström och Gert Olsson, Motala
Kristine Hildor och Jonatan Sandberg
Katarina o David, Richard, Samuel Huntley
Ingrid Jakobsson med familj
Maj-Britt och Rolf Johansson
Birger Klevestedt
Johanna och John, Alfred o Eamon Leonard
Ing-Marie och Mats, Lena, Per Lundström
Margareta och Hans, Daniel, Andreas
Lutmark
Kerstin och Karl-Gustaf, Elin Mattsson
Brita Molin
Kerstin och Göran Eskilsson
Maria, Frida, David, Simon Nilsson
Jenny och Andreas, Ida Skälegård,
Uddevalle
Eva-Lena och Peter, Rebecka, Erik Svanberg,
Färjestaden
Gurli Svensson
Åsa och Lasse, Ellinor, Jonatan, Olle
Wikström
Kerstin Wählberg och Johan Rutegård
Katrín och Per-Åke, Erik, Emma Ödling
Ulla och Bertil Ödling

KUNGSBACKA

Maj-Britt och Göte Andersson med familj
Ulla och Bror Axelsson
Linnéa Borgström
Inger Braw Johansson
Ragna och Leif Brinck
Karl-Erik Brännström
Anders Grill
David Jernsand
Britt och Lennart Lindblom
Stina Nordström
Ulf Rosenqvist
Stig Stenbäck
Vivan och Arne Sydnäs
Inger Söderberg
Kurt och Ruth Tedevik
Birgitta och Roger Thörn m fam
Olle och Margareta Öman
Inga-Lill Östgärth

KUNGSÖR

Britt-Marie Otterström
Åke Sahlin
Per-Åke Sahlin med familj, Höganäs

KÅLLERED

Agnetha och Robert Andreen
Göran Bengtsson
Christina och Bertil Broddéus
Margareta Carlsson
Alice Margareta och Jan Cooper
Ingrid och Sven-Erik Eismark
Hans, Liw, Adam och David Eismark
Christina, Jan, Mårten, Jonatan Eismark
Ingvor o Anders Ekholm, Sunne
Vera och Lennart Ericsson
Gunilla, Henrik, Axel och Ida Esborn
Kerstin Hillander
Britt-Marie och Tord Ireblad
Morgan Karrin
Anna Karrin, Jan Björup, Lina-Josefine,
Gabriel och Samuel
Annette, Ulf, Luisa, Hanna och Jonathan
Karrin
Essy Lager
Gerd Larsson
Pepita Larson och Gunwald Broddéus
Britt och Rune Leonardsson
Marie, Roger, Rode och Tomas Löfgren
Berit Magnusson
Claes Nilsson med familj
Margot Rasmussen
Gunvor Rhodin
Pär Axel Sahlberg
Ulla-Britt Simonsen, Rolf Kartberg
Ingrid Thor
Hans Wallstedt
MKK
MKU

KÖPING

Karl-Erik och Mia Blomgren med familj
Jack Borgenklint
Wiggo Carlsson
Gunvor och Alf Englund
Rut och Nils Holmgren Leijd
Marianne och Arne Holmqvist
Christina Holsten med familj
Gertrud Levén

Inger Nordström
Ingegärd och Lennart Pettersson
Kurt Sannefur
Evalott Sellin med familj

LAXÅ

Rut Adamsson
Marianne Agorastos
Karin, Anders, Samuel, Rebecka och
Esther Hermansson
Maria, Mats, Johanna, Daniel och
Andreas Hård
Margit och Lars Lindhe
Astrid och Birger Lindström
Ann-Marie Nilsson
Annika, Stefan, Alicia och Joel L. Peterson
Eva, Rolf och Anna Svensson
Marie Louise Åstedt
MKK

LINDOME/GREGGERED

Monica, Bengt-Åke, Karl, Simon och
Anton Ahlgren
Ulrica, Björn, Marcus,
Rebecka och Jacob Albinsson
Asta, Dan och Olof Andersson
Karin Andersson
Gunnel Bjuvenius och Dag Svennebjör
Dagrun och Sverre Breisand
Margareta och Dan Brännström
Karin, Einar och Niclas Börjesson
Lisbeth, Roland, Kristin och Erik Börjesson
Anne Marie, Niek, Tim och Dionne Dekker
Anna, John, Julia och David Deminger
Anette, Rickard, Lukas, Erika och
Lisa Elmlund
Familjen Englund
Anna Eriksdotter och Johan Lundin
Erna och Thor Erstad
Ammi, Per, Maja, Oskar och Elsa Foberg
Gun-Britt och Jan Färevik
Britt-Marie och Börje Glamheden med
familj
Emelie, John och Elias Glamheden
Carl-Johan Gustavsson
Frida, Josef, Elsa och Alma Gärdstam
Kerstin och Arne Hisfeldt
Gunilla och Peder Jennerholm
Jonas Johansson
Sylva och Jan Johansson

Helmut Kandziora
 Astrid Karlsson
 Åsa, Kristofer, Tea och Meja Karlsson
 Hanna, Erik och Ida Kjaer
 Gertrud och Klas Kronqvist
 Victoria Kurlberg och Jacob Sagman
 Lena, Gunnar, Evelina och Johan Landström
 Johanna, Jesper, Josefin, Samuel och Julia Lilja
 Gun och Daniel Lygnersjö
 Margareta, Christer, Marcus, Rebecca, Miriam och Samuel Lygnersjö
 Marianne, Dan, Karin och Björn Lygnersjö
 Gunnel Löfdahl
 Karin-Maria, Per, Linnéa och Ida Löfdahl
 Maria och Marcus Löfdahl
 Birgitta, Jan och Erik Mattsson
 Ingrid och Rutger Milsta
 Ulla, Mats, Johan och Andreas Milsta
 Irene Mwaura Säfström och Rolf Säfström
 Inger, Bengt och Henrik Möndell
 Ann-Britt, Bo, Ingrid och Åsa Nordström
 Maria, Peter, Frida, Linnea, Jakob och Moa Norrhall
 Birgitta, Per, Emil och Gustav Nyström
 Gerhard Nyquist med familj, USA
 Gösta Nyquist
 Lena, Sverker, Anton och Alexander Sagman
 Ann-Marie och Göran Samuelsson
 Eva, Owe, Anna-Karin, Helena och Magnus Sandström
 Hanna, Marco, Nils och Filippo Spiga
 Gunnel och Göran Svedar med barn och barnbarn
 Anna, Robert, Erica, Lukas och Victor Svensson
 Astrid Svensson
 Britt och Gunnar Svensson
 Eva-Lotta, Patrick, Ellinor, Gabriel och Sebastian Svensson
 Kate och Rune Svensson
 Marie, Stefan och Samuel Svensson
 Monica och Sven-Anders Svensson
 Ammi, Lars, Alice och Gabriel Valfridsson
 Gudrun, Andreas, Therese och Cecilia Wannebo
 Anna, Stefan, Martin och Magdalena Westergren
 Ann-Britt Zachrisson
 Berit Zachrisson
 Johanneskyrkans Barn, Ungdom
 Stjärnans Förskola

LINKÖPING

Bengt Ekelund m familj
 Harriet och Anders Berg
 Eddy Gahungura och Keny Munezero
 Irene Gandvall Nilsson
 Ulla Gerardson
 Anders Gustafsson
 Lena Gustafsson
 Carl-Axel Holm
 Anna-Brita Hulth
 Marita och Ulrika Hurtig
 Torbjörn Lindelöf
 Gunnel Lundquist
 Lars-Gunnar Lundquist, Lindesberg
 Elna Renblad
 Christine, Stefan och Tim Renblad, Tyskland
 Torgun och Paul Stenquist
 Rut Svensson
 Missionsgruppen
 Linköpings Stadsmission

MALMÖ

Britta Andersson
 Hans Antolin
 Eva och Mats Arebäck
 Karin Arntzen
 Peter, Britt Marie, Charlotte och Patrik Bengtsson
 Anna, Per-Olof, Annika, Camilla och Adam Bergmark
 Linda, David, Ludwig och Ida Borg
 Annika, Jan, Malin, Mattias och Mia Borstrand
 Maria, Jens, Emma, Hannes och Johan Brakel
 Maj-Britt Burman
 Lars, Susanne, Anton och Emil Burman
 Ulrika, Alf, Mikaela och Carl Burman
 Gun Nilsson-Burman, Anders och Andreas Nilsson
 Britt och Olle Canneroth
 Louise och Jan Cederqvist
 Karin Christensen
 Lena, Paul, Emily, Ida, Marcus och Elias Ekberg
 Sara, Andreas, David, Frida och Hanna Ekdahl
 Sara, Mats, Linnea och Matilda Ericson
 Gunnel Florin
 Gun-Marie och Benny Hansen
 Ulla och Sven Hansson
 Åsa och Johanna Hansson

Helena, Anders, Melker och Tova Havrup
 Birgitta och Thore Hildingsson
 Ulrica Hildingsson, Ebba och Helga Fransson
 Eva-Lotta, Bengt, Hanna och Simon Jakobsson
 Maj Jacobsson
 Ruth och Curt Jönsson
 Alma Jönsson
 Lisbet Knutsson
 Ingmar Lindahl
 Mary Liljeberg
 Eva och Rune Lundblad
 Maria, Fredrik, Lina, Vera och Liv Lundgren
 Ulla Moberg och Nils Lundgren
 Karin och Per Lundström
 Hugo Malmsten
 Eva, Stefan och Marie Malmsten
 Åsa, Anders, Erik och Elin Olsson
 Ann-Marie och Sven Olsson
 Ella och Nils-Bertil Olsson
 Karl-Åke Olsson
 Rut Persson
 Maria Orlovskaya och Danijel Pogarcic
 Margaretha Ringdahl
 Maria, Fredrik, Victor o Dennis Ringdahl
 Maria, David, Ella och Levi Sirviö
 Maria, Stefan, William och Amelie Sparreskog
 Bethsaida och Knut Sundberg
 Lena och Stig Svensson
 Inga-Lill och Leif Tollefsen
 Eva och Imre Vass
 Maj-Gun Wallenberg
 Bengt Welin
 Arne Wiktor med familj
 Lilly Österling
 MKK
 Limhamns Gospel

MÄRSTA

Sätunakyrkans ekumeniska församling

Anna-Karin och Jan-Peter Alm
 Eivor Carlborn
 Björn Dahlström
 Irene och Alice Ekelund, Walter Brolund
 Bitten och Hasse Ekström
 Ulla Elfström
 Eva och Lars Falk
 Susanne, Mattis, Hanna och Lars Graham
 Anna, Ida, Elin och Anders Haag
 Ann-Marie Johansson
 Karin och Rune Järvbäck
 Anki och Karolina Landenmark
 Ingegärd Larsson

Elisabet och Jan Olof Larsson
 Sylvia och Per Larsson
 Kerstin och Sivert Ljunggren
 Margrethe, Noa, Tom, Ella, Viggo och Clas Lövländ
 Karin, Julia, Lukas och Patrik Njord
 Olga, Linus och Patrick Norqvist
 Gunnel och Arne Ohlsson
 Irada Parvandi
 Jeanette, Jonatan, Matilda och Michael Rigvald
 Gunnel Rosenqvist
 Lena Rosenqvist med familj
 Ingrid Rundblad
 Gunvor och Pär Sandberg
 Elsa Schöen
 Lollo, Jona, Alva och Anders Segersson
 John Spernes, Lollo Alex
 Gunbritt och Göran Svahn
 Martina Tillberg med familj
 Maud och Ingemar Tunbjörk
 Siv Törnblad
 Christina Vestvik, Norge
 Sima Vallin
 Helene och Lennart Wallstedt
 Cecilia Wallstedt, Kaizar Ismail
 Charlotte Wallstedt
 Gerty Zakariasen
 Dagträffen
 Sätunakyrkans ungdom

MÖNSTERÅS

Stranda Frikyrkoförsamling

Gun och Per-Enoch Andersson
 Mona Carlsson
 Sigvard Engström
 Viola Engström
 Lisbeth och Eiberth Flogér
 Gertie och Sven Johnsson
 Birgitta och Lennart Jägerteg
 Berit och Arne Klasson
 Jane Klasson med familj
 Owe Klasson med familj
 Stig, Maria, Gustav, Joel och Olle Klasson
 Sonja och Harry Nicklasson
 Erik och Eva-Britt Olofsson med familj
 Ingvar Olofsson
 Inger Sandström
 Ingrid och Ingvar Svensson med familj
 Ulrika, Magnus, Jonatan, Simon och Lukas Spång
 SKUF

NORRKÖPING Finspång

Carina och Ingvar Andersson
Annika, Hans, Lovisa, Andreas och
Oskar Backström
Ulrika Carlsson, Mikael Sundell, Ellinor,
Joline, Emily och Theodor
Rikard Carlsson och Jonna, Tuva, Vilma, Olle
Margaretha och Thorsten Ekstrand
Berit Emilsson
Gunnar, Britt, Vendela, Julia och Alfred
Eriksson
Marianne och Anders Eriksson
Jonas Eriksson och Magdalena Söderberg
Lina Eriksson och Liz Reynolds-McGuire
Christina och Rolf Folklin
Ingegärd Fjällgärde, Örebro
Marianne Joelsson
Anna Johansson
Anders Johansson
Annica och Kjell Kaspersson
Francis Kiyuku och Evelyne, Darline, Kessy,
Ester och Abraham Kamikazi
Gunnel och Alpo, Mattias o Camilla, Mikael
och Sara Kurtti, Neo, Eliah
Ulla Leijonqvist
Anders och Rosita Nordmark
Carin Olsson
Gudrun och Sven Ohlsson
Agnes, William och Mikael Mabote, Malå
Ann-Lill och Roger Rosenberg Eriksson
Anita och Lars Persson
Elsa Stenzon
Ingeborg Svensson
Lars-Göran Swenzon
Birgitta Wallstedt
Helen, Larsolof, Maja och Elvira Wallstedt
Anton Wählander och Carina Göteborg, Åmål
Britt Wählander
Karin, David, Emil och Julia Wählander
Ingrid, Johan, Sofia, Viktor, Linnea och
Andreas Öhman
Glädjebarn

NORSBORG

Församling och vänner hälsar

NÄSSJÖ

Margareta Grönte
Kerstin Hultgren
Gun Santner
Gun och Lennart Uhrbom
Inga-Lisa och Gunnar Winkvist
Mona, Marcus, Elin, Johanna och Elsa
Wårdmark
Solveig Åhlin

OSKARSHAMN

Aida Arvidsson med familj
Elisabeth och Håkan Englund med familj
Claes-Georg Hansson och Ingmarie Smids
Ing-Britt Hermansson
Gertie och Sven Johnsson
Roland Jonsson
Barbro Juhlin
Helene, Fredrik, Anna och Peter Juhlin
Dagmar och Ulf-G Karlsson
Ulla och Ingvar Klingström med familj
Yngve Kulander
Gunnel och Ragnar Lindström med familj
Birgitta Lindström
Astrid och Torgny Nilsson med familj
Jean och Lasse Norrby
Britt-Marie Olsson
Kajs-Marie och Sören Palmgren med familj
Edith Spång
Christer Waermö
Gunvor och Einar Örnvall
Systraföreningen

Råå Helsingborg

Margaretha och Ingvar Andersson
Evy Bruce
Birgitta och Erik Halldén
Kerstin och Lars Jarevång
Helene, Erich och Frej Knox
Heinz Loch med familj
Eva och Rune Lundblad

SANDVIKEN

Gunbritt och Bo Berggren, Stockholm
Greta Carlsson, Mora
Stig Carlsson, Mora

Anna, Mikael, Johan och Oskar Danielsson,
Gävle
Berith Elowsson, Eskilstuna
Elsa och Sven Eriksson, Mora
Lena Flodström, Borlänge
Ingegerd och Martin Gustafsson, Stockholm
Rut Gustafsson
Ewa och Carl-Gustaf Haglund
Ulla och Lennart Haglund
Håkan Hallin
Gunilla och Anders Hammarström
Olle Hammarström, Stockholm
Malin, Lasse, Erik och Nils Hammarström,
Norrviken
Kristina, Per, Karl, Gustav, Erik och Axel
Jarbelius, Gävle
Barbro Lundqvist, Stockholm
Monica och Ingmar Martinsson
Carita Moberg, Tidaholm
Jenny, Frances, Ciaran och Elliot
Farrell- Nordieng, Edinburgh
Ulla Norling
Liisa Pirinen-Johansson med familj
Tuula, Nils-Gustav, Adam, Aron och
Anna Sahlin
Nina, Per, Alma och Valter Strang Brydevall
Ingrid Streitlien, Falun
Lennart Welin med familj
Stefan Vessling
Erika, Dan-Erik, Joel och Mirjam Westerlind
Alva Åhrling
Sven, Pia och Christoffer Åhrling, Täby
Karin Åhrling, Brian, Thomas och Joseph
Polden, Camberra, Australien
MKK
Babysången, barnkören
Joyvoice

SOLLENTUNA

Pia Andersson
Siv och Håkan Bertland
Anita och Johann Blocher
Henrik Blocher med familj
Sanna, Hilding, Axel, Lydia och Mats Boij
Martin Bringman och Gerda Lindberg,
Mariefred
Sven och Lena Bringman, Mariefred
Margareta och Ulf Carlstedt med familj
Anna, Anders, Erik och Emma Donné
Britt och Heinz Donné
Elisabeth, Erika, Andrea och Anders Donné
Katarina, Mikael och Staffan Eklund
Kristoffer Eklund och Frida Welin

Anders Enocksson med familj
Karin Enocksson med familj
Marianne och Owe Enocksson
Margareta, Emil, David och Gunnar Ericsson
Maria Gavelfält med familj
Helen Hallåker med familj
Gunnel van der Heeg
Britt Hjerpe och Åke Lindqvist
Gunbritt, Andreas och Jan Hjerpe
Rakel, Rebecca, Adam, Stina och Peter
Hjerpe
Elias och Cili
Marie, Jörgen, Johan, Niklas och Isak Idesjö
Inger och Kjell Jonasson, Jerusalem
Inga-Britt Karlsson
Lars Lindén
Inger, Ida, David, Hanna, Ellen, Arvid, Elias,
Lydia, Axel, Konrad och Kenneth Lindén
Barbro och Bernth Lundström
Bengt Nilsson
Christa Ohlsson
Marita, Frida, Jonatan och Dan Olsson
Judith Rosenberg
Hilda, Gabriella, Angelina och Tomas Rudén
Karin, Torbjörn, Malin och Linda
Sjökvist, Mariefred
Kristina, Ville, Ella, Hedvig och
Arne Stenstedt
Birgit Svensson
Elsa och Anders Tegstam
Maud och Ingemar Tunbjörk
Rotebrokyrkans Ungdom
Dagträffen

STOCKHOLM St Peter

Annika, Jonas, Patrick och Michael Ahlefelt
Kristina, Fredrik, Ruben, Ella, Ester och
Olof Andersson
Harald, Alfrida och Agaton Angström
Arne Angström
Therése Angström
Barbro Barwing
Margareta Blomgren
Birgitta Borggren
Gunnel och Göran Böling med familj
Barbro, David, Susanna, Helena och
Frida Böling
Daniel och Sara Böling
Maria Carmenates
Heri Ekelund
Lisa och Otmar Grossmann m fam
Kurt och Birgitta Hehrne Larsson
Barbro Hellström

Ingrid Holmgren
 Els-Marie Häggberg
 Annie och Patrik Jönnervik
 Aron Jönnervik
 Ann-Marie och Rune Korswing
 Gunnil Korswing
 Gerda Lindberg och Martin Bringman
 Ulf, Sari, Jessica, Sara och Filip Lindberg
 Susanna Lindvall
 Gurli Lingander och barnen
 Siv Mårdberg
 Gunnel Nordin
 Maud och Björn Norén
 Ingrid Norman
 Anneli, Anders, Elin och Eva-Mi Ringqvist
 Britta Ringqvist
 José, William och Cynthia Rodrigues
 Nils-Gustav Sahlén med familj
 Iris och Hans Stigzelius
 Anne-Marie Sundfeldt
 Ruth Sundfeldt
 Ragnhild och Olle Söderblom
 Johan och Barbro Söderblom
 Hampus Söderblom
 Marielle Söderblom
 Albin Söderblom
 Henrik och Emma Söderblom
 Edvin Söderblom
 Hilda Söderblom
 Maud och Sven Wahlberg
 Per-Olof Welin
 Sixten Wohlin
 Gunnar Wollhag
 Birgitta Zettenius
 Inger Östling
 S:t Peterstiftelsen
 Församlingsrådet
 Gemensamma Kyrkokören
 Gemensamma Strängmusiken
 Utblick

STOCKHOLM S:t Paul

Beatrice och Göran Alm,
 Edward, Louise och Eugen
 Bo och Kristina Berglund
 Familjen Jalal-H-Beshir
 Familjen Anila o Anders Blixt
 Motunde Bowen
 Lisa Carlström
 Ragnhild Cassel
 Gun Eriksson
 Ingrid och Alf Eriksson med familj
 Neeta, Bo o Nina Frostne

Anna-Lena Sundberg
 Joakim Wanzelius
 Gemensamma Strängmusiken
 Gemensamma Kyrkokören

STOCKHOLM Trefaldighet

Gun-Britt och Ola-Per Adolffsson
 Birgitta Aldor
 Bo Alm
 Mai Arnkvist
 Linnéa Axelson
 Fam Wigg Bergquist
 Ingegärd Björk
 Gunnel och Bill Borden
 Inger och Bengt Brunberg
 Britta Carrö
 Ulf, Emma och Sara Carrö
 Björn Carrö
 Madeleine Cedervall och Lars Persson,
 Göteborg
 Ingrid och Holger Clausen
 Birgit Dahlqvist
 Britt-Marie och Anders Dahlberg
 Solveig och Sten Eriksson
 Eva, Martin, Sara och Jenny Felldin
 Maj-Britt Gavlevik
 Maria Gavlevik
 Christina Hedström
 Stina Henningson
 Solveig Högberg
 Kerstin och Jan Holmén
 Eva och Olle Ireblad
 Towe Ireblad och Pål Norman
 Linda Ireblad Harris, Gavin, Oliver och
 William Harris
 Britt Jansson
 Kerstin och Arne Jonasson
 Åsa Jonasson
 Barbro Karlström
 Gun Kristoffersson
 Britta Kristoffersson
 Britten Larsson
 Christina och Stig Lindholm
 Margit Lindberg
 Britt-Marie och Svein Löberg
 Kerstin och Stig Mannehed
 Staffan Mannehed
 Eva-Carin och Camilla Nylundh
 Gunborg Persson
 Rut Rimeus
 Birgitta Rothelius
 Birgitta och Olle Sandberg
 Leila Sköld

Carita Stenbacka-Tenezakis
 Gerd Ståhl
 Elsbeth Sundberg
 Karin Svahn, Anders, Ida, Alice Högberg
 Margareta Svahn
 Karin Trastell
 Lena och Charlie Trossö
 Gudrun och Gunnar Tonnquist
 Christina Wadhstorp
 Johanna T Wadhstorp
 Dagmar von Walden Laing
 Yvonne Walles
 Eie och Lars Wallstedt
 Christine och Gunnar Wickman
 Monica Wickman
 Anna-Lena Yngvesson
 Dagträff
 Gemensamma Strängmusiken
 Stockholms East Gospel Choir
 Kyrkokören

SVARTÅ

Elisabeth och Anders Adamsson
 Andreas och Moa, Tuva
 Adamsson och Kristin Blixt
 Elin, Selma och Lars-Åke Johansson
 Maj-Britt och Carl-Erik Andersson
 Sandra, Johan, Eric och Jessica Andersson
 Margareta Barwing
 Conny Högström
 Ingrid och Evert Karlsson
 Sonja Karlsson med familj
 Greta Larsson
 Gunnar Larsson med familj
 Susanna, Mathias och Niclas Lindström
 Tord Lycke med familj
 Ann-Louise, Noa, Astrid och Andreas
 Magnuson
 Ruth Palm
 Inga-Maj Sjöholm
 Kristina och Jonny Svensson
 Åsa Söderlund med familj
 Församlingen

TRANÅS

Fam Margareta och Torbjörn Ambré, Växjö
 Fam Carina och Rolf Ambré, Jönköping
 Anna, Leif, Mikael, Mattias och Josefine
 Andersson
 Agnes Andersson
 Maria, Leif, Daniel och Arvid Bergkvist
 Marianne Brengdahl, Gränna

Annett och Fredrik Hallgren
 Malin, Michael, Jack, Elsa och Max
 Haughton, London
 Alice Johansson
 Anna och Erling, Edvin, Oliver och Elsa
 Johnsen, Jönköping
 Britta Johnsen
 Ingrid, Bertil och Carina Karlsson
 Marianne och Trygve Lundblad
 Susanne, Staffan, Zackarias, Gabriel och
 Alicia Lundblad, Jönköping
 Ingrid Nestor
 Karin och Sven Olsson
 Åke, Julia och Camilla Olsson
 Fam Margareta och Thomas Reehn,
 Österbymo
 Lars, Agneta, Moa och Max Stridh, Nässjö
 Helen och Mathias, Melanie och
 Paulina Thorberg
 Else-Marie och Sten Wiborn
 Liisa Östh
 Systraförbundet
 MKK Missionsgruppen

TROLLHÄTTAN Ekumeniska församlingen

Elsie Andersson
 Eva Andersson
 Gösta Bjerkstig, Uddevalla
 Alice Brunskog
 Ingeborg Bylund, Säffle
 Anne-Marie och Evert Ericsson
 Gittan och Per Ericsson
 Erik Fredriksen
 Alf-Erland Hammar med familj
 Yvonne o Ulrik, Rebecca, Elias, Jacob och
 Samuel Hammar
 Berit Hammar, Skara
 Ulla Hammar
 Familjen Barbro Hassvik
 Elsa Ingman
 Adele Jansson
 Ebba Jönsson
 Bergliot Lundgren
 Eva, Göran och Elin Lundgren
 Anne Nilsson
 Karin, Fredrik, Joel och Axel Nilsson
 Anders och Barbro Norlander
 Kajsa Olausson
 Birgitta och Hans Sjödalh
 Anna-Lisa Stenevi
 Maria och Magnus Wikander

VALDEMARSVIK

Matilda och Rolf Ek
Lennart och Monica Junström
Annette, Marc, Klara, Ella och Mia Schickel
Kaja och Viktor Wass
Margareta och Manne Wähländer

VETLANDA

Elisabet Hellberg
Inger och Leif Jarbring
Marianne och Olle Jonsson
Kerstin Trygg
Kvällsytörelsen
Tisdagsträffen
Bibelgruppen torsdag förmiddag
Bibelgruppen torsdag kväll
Metodistförsamlingens Sångare
Missionsgruppen
Söndagsskolan
Vetlanda Metodistförsamling

VÄSTERVIK Loftahammar

Gun-Britt Andersson, Loftahammar
Gunhild Askevik
Maj-Lis Carlsson, Loftahammar
Eva och Rich Cudmore med familj
Karin o Ralph Engstrand med familj
Carin, Lovisa, Petter, Amandus, Johannes,
Estrid och Staffan Gillsjö Hedberg
Karin Karlsson med familj
Ingrid och Roger Mörk med familj
Siv och Arne Mörk
Gurli Nilsson, Loftahammar
MajBritt Söderlund, Loftahammar
Marieborgskyrkan

VÄSTERÅS

Anna-Lisa Bergsten
Gunvor Blomquist
Anne Marie och Lars Collin
Gun Ekberg
Gunvor och Alf Englund
Gudrun Engstad, Eskilstuna
Gunnar Engström med familj
Susanne och Mats Engström
Hanna, Daniel och Ella Farnelid, Kalmar
Solveig Hammer, Kolbäck
Sven Hellström
Maj och Bengt Hogbring, Eskilstuna
Alexandra Holmström och Henrik Alm,
Evelina, Månsarp
Solveig och Sven Holmström
Camilla, Jonas, Josef och Aron Jacobson
Anna o Leo Krachler Collin, Mårten och
Fredrik
Barbara Dacke Kronberg
Anders Lagerträäd, Stockholm
Ingrid och Lars Lagerträäd, Eskilstuna
Michael, Gustav, Martin och Eva Lagerträäd,
Frövi
Christer Lagerträäd med familj, Örebro
Ingrid Neij
Rudi Nordmark
Marie, Åke och Elin Olofsson
Harry Pettersson
Elisabeth, Conny och Emil
Rosqvist, Hässelby
Svea Rosqvist
Ingrid och Marianne Rothelius
Ulf Rothelius med familj, Kristinehamn
Ingrid Svensson, Eskilstuna
Margit Svensson, Sala
Cecilia och Henrik Wickstrand, Göteborg
Uno Åberg och barnen
RPG – Daglediga – MKK
MKU

VÄXJÖ

Björn och Ulla Jepsson
Mikael Jepsson och Cornelia Swartz, Vira
Fernando, Paula, Paulo, Etelvinna och
Malin Kifuma
Gabriel Meles och Yodit Brhane
Anna-Lena och Christer, Johan,
David Nilsson
Sofia Nilsson med familj
Gun, Ingrid och Ann-Mari Oscarsson
Adolfo Soto och Luisa Gaete, Rocio,
Valeria Soto-Gaete
Gunilla och Richard Grügiel
Eva Svensson
Åse, Lorena, Daniela och Sandra Svensson

ÅTORP

Brita Broman, Karlskoga
Elisabet Johnsson
Kerstin Johnsson
Ruth Johnsson, Karlskoga
Thomas Johnsson och Katarina Molin,
Gustavsberg
Jesper, Jennifer och Jonathan Johnsson,
Gustavsberg
Eva och Tomas Söderhjelms
Ann-Sofie, Ingmar, Johanna, Josefin, Jakob
och Johannes Ångman
Tisdaxgrupperna
Söndagsskolan

ÖREBRO

Grace Akpaa
Marie Andersson
Ann-Helen och Göran, Håkan,
Catharina, Fredrik och Lovisa Asplund
Gunvor Asplund
Kristina och Eivor Asplund
Caren och Tord Berger

Valda och Sven Björlund
Ingegerd Börjesson med familj
Carina, Kjell, Leif, Mariestad
Elsa Carlsson
Berit Carlström
Ulla och Lennart Edlund med familj,
Burträsk
Linda, Peter, Elias, Linea Gustafsson
Majken Hellgren
Anna-Lena, Lars, Petter och Erik Hellgren
Marie, Mikael, Emmy och Olle Hellgren
Katia o Mats, Stefan, Mattias och
Alicia Hellgren
Inga-Stina Holmström
Anna-Lisa och Erik Jansson
Linnéa Jansson, Mobacka
Ingrid Johansson
Per Klasson
Birgit och Bertil Klingström med familj
Kerstin, Thomas, Johanna, Mattias och
Daniel Kullberg
Cicilia, Rajan, John Peter och Priskilla
Ganda-Mall
Irene Pettersson
Ruth Pettersson
Ingegerd och Göran Ringqvist
Britta Welin
Kerstin Wilsby
Carina, Sven, Madelene och Mikael
Ångman
Titti och Benjamin Ångman
Kören

ÖSTERSUND

Rosemond och Ambrose Doodoo
Tomas och Naomi Högberg, Skövde
Agnetha, Johannes, Anna-Maria, Carolina
och Inge Johansson, Falkenberg
Lavon, Bengt, Elisabet och Maria Korswing,
Åshammar
Fawzi Sachit, Nibras, Youna och Yahia
Arne och Ulla-Gun Ångman
Rebecka Ångman, Falun

*Svenska Sändebudets
Jul- och Nyårshälsningar
ger, varje år, ett fantastiskt bidrag
till Metodistkyrkans Inre Mission.
I dessa tider påminns vi också om
vårt globala ansvar och engagemang.
John Wesley's ord leder oss
fortfarande ...*

Du är du

Carolina Hörsne-Malmberg och Rebecka Kolmodin
efter en textidé av Tomas Boström

Musical score for 'Du är du' in G major, 4/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes.

1 Du är du och jag är jag. Li - ka.
5 Du är du och jag är jag. O - li - ka.
10 Du är du och jag är jag. Ri - ka.
14 Du är du och jag är jag. U - ni - ka.

När vägarna leder mig vilse

Joel Silva
efter en textidé av Tomas Boström

Musical score for 'När vägarna leder mig vilse' in G major, 4/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes.

1 När vä - gar - na le - der mig vil - se, när li - vet vill lu - ra mig, då
5 längtar jag ef - ter den sanning jag vet jag kan hit - ta i dig. När
9 in - genting hjäl - per mig längre, kom - pas - er - na vi - sar helt fel. När
13 jag, he - la jag, har gått sön - der så vet jag: I dig är jag hel.s

Med dessa två sånger vill Svenska Sändebudet önska sina medarbetare,
läsare och, förhoppningsvis sångare, en riktigt God Jul!

Lennart Bengtson – till minne

Lennart Bengtson har efter några dagars sjukdom oväntat avlidit på Universitetssjukhuset i Malmö. Han efterlämnade sonen Peter med familj och dottern Birgitta med familj.

Lennart Bengtson föddes i Sundsvall den 19 augusti 1923. Han var således vid sin död nyss fyllda 88 år. I augusti 1924 flyttade hans föräldrar till Göteborg och tio år senare till Malmö, en plats som han sedan blev trogen livet ut. Efter handelsutbildning vid Malmö Borgarskola började han sitt yrkesliv, som starkt färgades av hans intresse för ordning och reda och redovisningsteknik. Efter några års tjänst vid AB Armerad betong övergick han till AB Fabriksskorstenar där han så småningom blev delägare och ekonomidirektör. Redan tidigt insåg Lennart datateknikens kamerala fördelar och att datatekniken skulle bli ett måste även för mindre företag. Eftersom dåtidens datorer var stora och kostsamma startade han därför, i samband med att han lämnade tjänsten vid AB Fabriksskorstenar, ett eget företag – AB Samkontor – som erbjöd redovisningstjänster och registervård för databearbetning. Tyvärr låg hans satsning något fel i tiden, både för tidigt och för sent. Verksamheten avvecklades under senare delen av 1970-talet.

Lennart började då utveckla en annan sida av sin begåvning och tog tjänst som musiklärare för högstadieelever. Här kunde han också utveckla sitt piano- och orgelspel. Arbetet som musikalärare fortsatte han fram till pensioneringen vårterminen 1988.

Vid sidan om sitt yrkesliv och sin familj, som han ägnade stor omsorg, var det två områden som dominerade Lennarts engagemang och intresse, dels kyrkoglor, dels kyrka och församling. Inom båda områden ställde Lennart på frivillig basis sin begåvning och sin tid till förfogande, både på nationell och lokal nivå. För Svenska orgelsällskapet gjorde han en värdefull insats, genom att som ny tillträdd kassör få ordning på medlemsregistret och därmed intäkterna.

För Metodistkyrkans centrala förvaltning blev han en uppskattad medarbetare främst i samband med uppförande av nya kyrkor på orter vars centrum drabbats av 50- och 60 talens rivningsraseri. Hans förslag om datahantering av administration och förvaltning avvisades emellertid. Tiden var inte mogen för sådana radikala steg.

På lokalplanet var det metodistförsamlingen på Limhamn som blev hans andliga hem. Det var här han mötte Sonja som blev hans livskamrat. Det var också här han utvecklade sin musikbegåvning men han blev också en uppskattad medarbetare i missionsförsamlingen på Limhamn, först i Taborkyrkan sedan i Linnékyrkan och i missionsförsamlingen i Trelleborg. Det var främst hans färdighet som organist som togs i anspråk men det hände även att han ibland fick använda talarstolen för att predika evangelium. Övning i detta fick han som mycket ung då han med sitt dragspel reste som sångarevangelist i Bergslagens metodistförsamlingar. Han avlade också lokalpredikantsexamen inom Metodistkyrkan och erhöll fullmakt att predika.

Lennart, min broder, fick leva ett långt liv fyllt med meningsfullt arbete, med medgång och motgång, med glädjemen och besvikelser, med sång och musik. Ännu på gång fick han dö, mitt i steget.

Martin Bringman

Olle Wallstedt – till minne

När den önskade grönsaken inte fanns i den lilla butiken i Ankarsrum sa kunden ”Då går jag väl hem och målar en”. Kunden var den nye metodistpastorn på bruket – Olle Wallstedt. Butiks-expediten var min mamma. Hon älskade att berätta denna historia.

På många sätt var Olle Wallstedt en mycket speciell personlighet i Guds rika galleri. Hans bildsinne och associationsförmåga gjorde honom till en fantastisk predikant och ledare. Olle hade många predikstolar – alltifrån ungdomsåren i Norrköping, via det centrala engagemanget inom Metodistkyrkans ungdomsförbund, hans grafiska profession och hans trotsiga tro på evangeliet som människors mötesplats. Olle kunde använda sin pensel, några tygbitar, en ordvändning till att forma och förtydliga den predikan som var hans egen.

Olle Wallstedt föddes i Norrköping 1925. Redan som barn lärde han känna metodismen genom Söndagsskola och församlingens barnarbete. Hans bildsinne och tecknartalang förde honom in på den grafiska banan. Vid sidan utav ett, mer eller mindre 100-procentigt engagemang inom kyrkan arbetade han också som reklamkare, illustratör och konstnär.

Olle mötte Maj-Britt. Tillsammans fick de sönerna Per och Hans. Olle och Maj-Britt upprördes över alla vakanser som meddelades där församlingstjänare behövdes och ställde sig till kyrkans förfogande. På det sättet kom familjen att hamna i Klintehamn i början av 60-talet. Kärleken till Gotland förankrades grundligt men fastlandet vann honom ändå tillbaka efter några år som utnämnd lekmannapredikant. Ankarsrum blev familjens nya hemort och Olles ansvar. Olle utnämndes till lokalpastor. Här tjänstgjorde han och här gick han hem och målade den grönsak Boströms affär inte kunde tillhandahålla. Här mötte jag honom som tonåring i ett UG-arbete som vågade spanna bågen utöver det vanliga.

Under många år gjorde Olle stora insatser inom kyrkan och ungdomsförbundet. Han var Metodistkyrkans lekmannaledare – en uppgift som nu bärs av sonen Hans. Han var inspiratör, kreatör och grafisk redaktör för Svenska Sändebudet. Han samlade också sina kluriga funderingar i bokform – Kyrksam.

Efter några år i Göteborg under sjuttioalet kom Olle att engagera sig i planera på Högbrogården och i förverkligandet av denna idé på centrala Gotland. Tillsammans med Sven-Erik Jansson och en handfull entusiaster kom Olle att bli en av initiativtagarna till gården. Att flyttlasset därmed skulle gå tillbaka till Gotland var inte självklart, men så blev det.

Olles snabba pennstreck och träffsäkerhet gjorde honom till en uppskattad betraktare i Gotlands Allehanda där hans krumelurer och tankespån hade en given plats under många år.

En efterhången och besvärande muskelsjukdom kom att präglade mer och mer av Olles liv som pensionär. Kroppen lydde allt mindre det huvudet ville.

Olle dog den 23 november. Ett enkelt avsked bland de allra närmaste och käraste hölls i Avskedsrummet på Visby lasarett den 3 december.

Med tacksamhet bär Sändebudet, Metodistkyrkan och vännerna med sig minnet av en Guds konstnär som, på djupet, satte sina pennstreck.

Tomas Boström

FRAMNÄS

SEMESTERHEM

Inspirationsdagar

28 juni - 1 juli 2012

Web: framnas.dinstudio.se

E-post: info@framnas.dinstudio.se

Sändaren – en kristen nyhetstidning!

Sändaren är en allmän nyhetstidning
med egen nyhetsvärdering.

På ett unikt sätt vill Sändaren frimodigt blanda stora frågor om tro, politik och ekonomi med mänskliga möten. Vi står för en kristet reflekterande hållning i vår opinionsbildning samt öppenhet och frihet i debatten. Sändaren har sin grund i folkrörelsetraditionen svensk kristenhet.

Väl mött i Sändaren!

Anders Mellbom
Chefredaktör

Ja tack, jag provar Sändaren under en månad (4 nr) för bara 20 kr och sparar 75 kr (ord.pris 95 kr).

Sändaren är en allmän nyhetstidning med veckoutgivning (49 utgåvor per år). Sändaren kommer varje onsdag.

Namn: _____

Adress: _____

Postnr: _____ Ort: _____

Telefon: _____

E-post: _____

Sändaren.

Svarspost
Kundnr 20519085
110 22 STOCKHOLM

Erbjudandet gäller t o m 23 december 2011.
Sändaren tillhör Berling Press AB. All kundinformation lagras och behandlas med dataskydd enligt PUL, Personuppgiftslagen.

SÄNDAREN
BETALAR
PORTOT

"Byggnadsarbetare" sökes

Vi söker en pastor på heltid som vill vara med att bygga Broängskyrkans framtid.

Läs mer på www.broangskyrkan.se >> Lediga tjänster

NOMINERINGSKOMMITTÉN arbetar redan inför Årskonferensen

Du som vill lämna ditt nationella uppdrag måste snarast meddela det till Nomineringskommitténs ordförande:

Ingemar Nordieng

tel 0300-282 72 eller ingemar.nordieng@telia.com

Posttidning B
Sv Sändebudet
Danska vägen 20
412 66 Göteborg

An abstract illustration of a landscape with layered hills. The colors range from dark purples and blues at the top to warm oranges, yellows, and browns at the bottom. The hills are rendered in a flat, layered style, creating a sense of depth and texture. The overall mood is serene and contemplative.

Några spår i sanden
och Livet går vidare